HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 13. Sobota (Saturday) 26. března (March) 1977 Cena 25 centů

PRAVÁ PODOBA BLAHOSLAVENÉHO JANA NEP. NEUMANNA

Msgr. Petr Lekavý:

V pondělí, 28. března 1977 tomu bude 125 let od biskupského svěcení našeho světce Jana Nep. Neumanna na biskupa ve Filadelfii. Ten den je také právě dnem jeho narození před 166 lety v Prachaticích v Čechách (1811). Svěcení samo bylo v Baltimore. Letos se mu dostane nejvyšší cti 19. června, když ho papež Pavel VI. prohlásí za svatého celé církve. Ač jeho význam je především a jedině duchovní, chceme se dnes zmínit krátce o jeho fysickém zjevu.

Jeho životopisec Michael Curley, CSSR o něm napsal: Čtvrtý biskup filadelfský byl dobře známou a ctěnou osobností ve městě, třebas byl v chůzi a vzhledu nenápadný. Jeho vnější vzhled neměl nic z imposantnosti, jak si obyčejně představujeme vedoucí osobnosti. Sotva 5 stop a 2 inče vysoký, průměrného vzrůstu, vážil sotva 150 lb. (Tyto údaje jsou z cestovního pasu světcova, vydaného 1. března 1836 v alsaském Strasburku.) Jako mladý kněz měl velmi zdravý vzhled, ale neustálý nápor na jeho fysické schopnosti v pastoračním úsilí byl na něm možno v pozdějších letech dobře pozorovat. Jeho oči byly hluboké a pohled pronikavý, vlasy měl světle hnědé, ústa širší, prozrazující rozhodnost, ale příležitostně se na nich ukázal laskavý úsměv." (str. 361.)

Pokud je známo, byl fotografován jen dvakrát. Poprvé v době jmenování biskupem dal se vyfotografovat z poslušnosti na přání svých představených r. 1852 v Baltimore. Podruhé se dal vyfotografovat v bavorském Mnichově, kudy se vracel po pouti do Říma a po jediné návštěvě v Prachaticích v Čechách — zpět do Ameriky, v únoru r. 1855. Ktomu, aby se nechal vyfotografovat jej přemluvili jeho přátelé naléháním, že finanční výtěžek z prodeje obrázku bude věnován prachatickým chudým a sirotkům.

Obrázek, který dnes uveřejňujeme, byl objeven teprve nedávno v archívech redemptoristů baltimorské provincie v Brooklyn, N.Y. Podoby nebo obrazy Neumannova vzhledu, které dnes vesměs kolují, jsou pozdější dodatky, příkrasy a idealisace této původní fotografie. (Upravené vlasy, červené knoflíky na klerice, biskupský plášť, drahokam na biskupském prstenu atd.) Není zcela jisto, zda toto je fotografie baltimorská či mnichovská.

Jsou zde sice určité náznaky toho, že by to mohla být spíše fotografie mnichovská než baltimorská, ale o tom se zmíníme až na konci tohoto článku.

Světcův oděv

Světec často nosíval prostý řeholní oděv redemptoristický a často při návštěvě v klášteře u sv. Petra ve Filadelfii v něm mnozí biskupa ani nerozeznali od řeholníků v hábitě.

Nyní krátký popis fotografie

Světec je oblečen v tradiční černý redemptoristický talár či kleriku, má redemptoristický lněný kolár, tkaný opasek (cingulum) kolem pasu, růženec s 15 desátky a bronzovou medaili. Tato medaile má na jedné straně obrázek Vykupitele s křížem a nápisem "Copiosa Apud Eum Redemptio" (Hojné u Něho je vykoupení — Žalm 130). Na druhé straně medailonu je obraz svatého Alfonse, zakladatele redemptoristů. Kolem krku má dlouhý řetěz s biskupským křížkem (pektorál), který je zastrčen za cingulum. Na pravé ruce má biskupský prsten, zlatý, ale bez drahokamu. V levé ruce drží breviář. Růženec, pektorál, prsten a breviář jsou vzácně zachované památky na našeho světce u sv. Petra ve Filadelfii.

Ač byl biskup Neumann poměrně malý, zdá se podle fotografie spíše silnější tělesné konstrukce. Je to ale možné jen iluse, protože se zdá, že má na sobě těžký svetr, přečnívající přes kolár kolem krku. Kolárek je trochu širší než nosí dnešní američtí redemptoristé, ale je pro starší generace redemptoristů charakteristický. Možná, že důvod k tomu svetru byly v té době málo vytopené domy a studené kostely. Na ty se z domova všichni dosud pamatujeme i my. A v polovině minulého století se v kostelích ještě netopilo ani v Americe. Je-li tato fotografie z Baltimore, bývá tam někdy ještě i koncem března chladno, takže se svetr "unese"; a je-li tato originální fotografie z Mnichova, kudy projížděl biskup Neumann v únoru L. P. 1855, pak mu byl ten silný vlněný svetr ještě potřebnější, protože cestoval, a únor bývá ve střední Evropě velmi studený. Chtěl-li pak poslat obrázek do Prachatic k prodeji na dobročinné účely pro místní chudé a sirotky, bylo jistě snažší jej poslat k litografovi do Čech z Mnichova než z Ameriky.

KŘESŤANÉ K CHARTĚ 77

Dr. Alexander Heidler:

Pro vládnoucí kruhy ve státě není většího dobrodiní než čestní občané, kteří jim v pravý čas připomenou jejich povinnosti a svobodně přijaté mezinárodní závazky. Seznam podpisů Charty 77 je tím cennější, že je v něm shromážděna národní elita, elita v původním kladném slova smyslu; připomíná to podpisy na provolání českých spisovatelů z jara 1917. Jako tenkrát jsou i zde shromážděna jména lidí, kteří se navzájem liší v mnohých názorech. V roce 1917 se spojili lidé jako Ivan Olbracht a Jaroslav Durych. Také nyní společně bojují o lidská práva ateisté, agnostikové i věřící různých vyznání; marxisté, liberálové i angažovaní křesťané. Křesťan kteréhokoli vyznání, který už byl v pokušení malomyslnosti, když u sebe a okolo sebe pozoroval tak málo odvahy k vyznavačství, může pozvednout hlavu, když se zamyslí nad některými jmény tohoto seznamu.

Dobré a spravedlivé věci slouží všechny odstavce prohlášení Charty 77. Je mezi nimi vzájemná souvislost. Obracejí se proti ocelovému soukolí křivd, z nichž jedna podmiňuje druhou. Není to tedy podceňováním jiných složek, jestliže se soustředíme na odstavec, který pojednává o svobodě svědomí, vyznání a náboženství.

Stát, který podepíše nějaký mezinárodní závazek, musí tomuto závazku přizpůsobit své vnitřní zákonodárství. V Československu však nejen zůstává v platnosti nespravedlivý zákon 218/49, který zavedl pojem "státního souhlasu", ale je v praxi orgánů takzvaného státního dozoru nad církvemi ještě překračován ve smyslu naprosté mocenské svévole. Žádný biskup, žádný kněz, žádný duchovní vůbec nemá právní nárok na státní souhlas s výkonem své funkce. Tento souhlas je pouhou milostí komunistické vrchnosti. A protože se tato vrchnost netají svým úmyslem postupně zlikvidovat jakékoli náboženství, je samozřejmé, že se snaží postupovat podle zásady negativní selekce, záporného výběru. Jinými slovy: "Čím hůř, tím líp". Čím méně charakterní a schopný je kandidát na významnější místo v duchovní službě, tím větší má naději to místo získat -- a naopak. Podle tohoto principu režim už papeži svazuje ruce při jmenování biskupů, biskupům a jiným ordinářům při jmenování a rozmist'ování duchovních správců. Nejslabší kněží mají nejvlivnější místa, nejkvalitnější kněží mají místa nejméně vlivná -- nebo vůbec žádná.

A jak připomíná prohlášení Charty 77, celé zřízení státního souhlasu se podobá Damoklovu meči z řecké mytologie. Visí na nitce nad hlavou každého, kdo se hlásí do semináře, nad hlavou každého bohoslovce, který se připravuje na kněžství, nad hlavou každého kněze, který se musí stále mučit otázkou, zda má to nebo ono udělat, říci, podepsat, ačkoli s tím nesouhlasí, či má podstoupit riziko odnětí souhlasu a tím opuštění svých věřících.

(Pokračování na str. 14.)

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

A NACASTROVANÉ POLITICE SSSR V AFRICE

K POSLEDNÍMU Z ČESKOSLOVENSKA

Byl jsem za účelem nicnedělání kousek za humny Chicaga. Když nic nedělám, tak se nejraději procházím u móře moře a moc rád taky čtu. Po skoro třiceti letech jsem znovu zalistoval v knize, kterou bych každému doporučil. Napsal ji Angličan George Orwell a nazval "1984". Autor před válkou sympatizoval s komunistickým řešením společenských problémů, ale protože byl hlava otevřená, tak prohlédl . . . A protože byl spisovatelem, dal v řadě povídek a knížek na papír svoje představy o tom, jak to může s lidstvem skončit, jestliže zvítězí dědicové bolševických idejí.

"Oceánie" je jednou ze tří soustátí zeměkoule v roce 1984. Vládne jí "Strana", v jejímž čele je "Velký Bratr". Vládní politika je v praxi vyjádřena třemi základními hesly: "Válka je mír — Svoboda je otroctví — Nevědomost je síla". Protiřečení jenom zdánlivá, jak nám George Orwell, politický Jules Verne našeho století ve své knížce dokáže. Život člověka je kontrolován do nejintimnějšího soukromí "Myšlenkovou policií", nejrafinovanějšími technickými prostředky . . . Nemám v úmyslu vyprávět obsah zmíněné knihy. Bylo toho dne mého nicnedělání něco k 90 stupňům a tak jsem se dostal jen k místu, kde se autor zmiňuje o "policejních helikoptérách, které prolétávají ulicemi, aby čmuchaly do oken . . ."

Po páté k večeru jsem si jako vždy koupil právě došlý NEW YORK TIMES a objevil tam zprávu o pohřbu prof. dr. Jana Patočky, jednoho ze tří hlavních autorů "Charty 77" (H.N. 22. a 29. 1.). Četl jsem: "Policejní kamery filmovaly zástupy návštěvníků smutečního obřadu, nad jejichž hlavami kroužila helikoptéra." Komunisté v Československu se zřejmě snaží dokázat, že do "1984" chybí jen sedm hubených let.

□

POPRAVA BEZ ROZSUDKU

Prof. Janu Patočkovi by letos bylo 70 let. Studoval v Paříži, v německém Freiburgu a na Karlově univerzitě, kde se habilitoval v roce 1937. Nacistická okupace (1939) přerušila jeho učitelskou dráhu, potom o devět let později komunistický převrat. Za "pražského jara" (1968) se směl krátce vrátit na katedru. Byl autorem více než stovky filozofických úvah a knížek, uznáván mezinárodní vědou, režimem však bit. Jeho asi poslední článek je datován 21. ledna tohoto roku v Praze. Výňatky přinesl mimo jiné švýcarský krajanský časopis ZPRAVODAJ. Je nadepsán "O povinnosti bránit se proti bezpráví" a v závěru Jan Patočka napsal: "Pohnutky k jednání už nespočívají výhradně v oblasti výhod a strachu, ale v úctě k tomu, co je v člověku vyššího, v porozumění pro povinnost, pro obecné dobro a pro nutnost vzít na sebe v tomto smyslu neporozumění i jisté riziko". — Prof. Patočka vzal to nejvyšší . . .

Na konci února a v prvních březnových dnech se konaly v Praze československo-nizozemské rozhovory. Holandskou delegaci vedl ministr zahraničních věcí Max van der Stoel, jinak vedoucí představitel nizozemské Strany práce. Absolvoval všechna oficiální jednání, v jejichž průběhu bylo také mnoho řečí o helsinských dohodách. Pak si však dovolil něco podle pražského RUDÉHO PRÁVA neodpustitelného. Pozval totiž k rozhovoru dr. Jana Patočku. Napsal orgán čs. komunistů: "Chování van der Stoela bylo urážkou československého národa, který v desítitisících rezolucí řekl své Ne k autorům a signatářům protisocialistického pamfletu Charty 77!"

Pro Jana Patočku následovaly dny dlouhých výslechů policií. Po posledním, který trval prý celkem 11 hodin, byl dne 4. března převezen do nemocnice, kde o devět dnů později zemřel po "výronu krve do mozku". Ani noviny, ani rozhlas se o tom nezmínily, přesto se k pohřebním obřadům dostavily stovky lidí. Některým bylo v účasti zabráněno. Například Milanu Hueblovi, bývalému prorektorovi (1963—64) a rektorovi (1968—69) Vysoké školy stranické při ústředním výboru KSČ . . .

"Případ" Patočka ukazuje, že komunisté vlastně nepotřebují pro odsouzení politických odpůrců nějaká soudní přelíčení. Dá se to "vyřídit" jinak.

□

SJEZDY SLOVENSKÝCH A ČESKÝCH SPISOVATELŮ

Podle mého názoru je třeba rozlišovat mezi označováním autorů, kteří chtějí svými pracemi oslovit co nejširší okruh čtenářů — a těmi ,kdož se omezují at' již z oportunizmu, či mála rozumu na přisluhovávání vládní ideologii. Oněm prvním říkám z čtenářské úcty **spisovatelé**, druhé skupině **sepisovatelé**. Věřte, že nejde o slovíčkaření, avšak o zásadu.

Nyní vás budu obtěžovat několika čísly a daty, která seznamují se sepisovatelskými obcemi komunistického Československa za panování dr. Gustáva Husáka. Ony totiž obě v prvních březnových dnech "sjezdovaly", to jest sešli se jejich reprezentanti: čeští na dobřišském zámku vládní literatury, slovenští v "Parku kultury a oddechu" v Bratislavě. Čili v prostředí docela jistě vhodném, at' již jde o zámecká zákoutí, at' o chvíle oddechu.

Z úředních údajů otištěných v pražském RUDÉM PRÁVU lze zjistit, že v Československu je dnes celkem 420 režimem uznaných sepisovatelů. Jistě vás bude zajímat, že více je jich na Slovensku — 256 — než v českých zemích, kde má pouze 164 osob právo mít ty různé státní výhody. Slovenskou převahu nesvádějme jen na skutečnost, že komunistickou stranu vede dnes dítko slovenské rolnické rodiny dr. Gustáv Husák. V čísle ze Slovenska se totiž skrývá více než dvacítka sepisovatelů roduvěrné mad'arské menšiny a něco přes 10 Ukrajinců.

Bývávalo těch spisovatelů více, ale od sovětské okupace ze srpna 1968 se časy změnily. První jejich sjezd za okupačních podmínek se konal na konci května 1972. Českých sepisovatelů bylo tehdy jen 98. Uznejte, že jich je nyní skoro dvojnásobek — i když mezi nimi není nadále například básník Jaroslav Seifert, kterého z literatury znalých čte jistě víc (v **nestátně** vydávané edici PETLICE), než například nějakého partajně nadějného Gustava Hniličku. Dějiny našeho národa nám říkají, že jeho literáti na tom byli velmi často velmi špatně — a dějiny se hold někdy opakují.

Co se ještě zdá být zajímavé? Jistě třeba to, že nadále neexistuje nějaký společný Svaz československých spisovatelů, který si komunisté pěstovali od začátku své vlády, ale od okupace nebyli s to ustavit aby neupozorňovali na nepoměr mezi stavem na Slovensku a v Čechách a na Moravě. — Dále pak třeba to, že z vedení české sepisovatelské organizace zmizel Jan Kozák. Asi ho "nasadí" jinde. On je totiž také odborník na kolektivizaci zemědělství. A komunisté často zaměňují kultůru s agrikultůrou . . . Je možné dodat, že za "největší čin" českých a slovenských sepisovatelů se v podání RUDÉHO PRÁVA pokládá "uzavření smlouvy a pětileté spolupráce se Svazem spisovatelů SSSR". To si tedy naši čtenáři přijdou na své.

□

CASTRO — NOVÝ "HRDINA" AFRICKÝCH "REVOLUCIONÁŘŮ"

Totalitní souručenství mají vždycky převahu v jedné věci — totiž v taktice. Jejich plánování politických cílů "neruší" například svoboda slova a svoboda přístupu k informacím, jejichž existenci na druhé straně ideologické fronty dovedou zároveň dobře zneužívat. Případ Angoly velmi názorně napověděl, že sovětský blok se nyní soustřeďuje na Afriku, bohatý a strategicky důležitý kontinent. Není jistě náhodou, že po "úspěšné" kubánské pomoci v angolské občanské válce se nyní v březnu vydal na cestu po řadě afrických států sám Fidel Castro, "maxímo líder" komunistického předmostí u amerických břehů. Přesrdečně byl uvítán libyjským diktátorem Khadáfim, naposled pak tento týden v Tanzánii, "nejlepším a největším přijetím, které kdy Dar Es Salaam (hlavní město, pozn. J.N.) zažil". Vládní list ho se zvláštní vřelostí pozdravil za intervenci kubánských vojsk v Angole. V Moskvě si asi zamnuli ruce. Žádný z jejich místodržících ve východní Evropě by nebyl tak úspěšný, jako Castro, který si sice také nedovede poradit s hospodářstvím vlastní země, ale jako revolucionář má jakousi "št'ávu". (Jak daleká je doba, kdy mu bude nadbíhat i naše administrativa? Leccos jest slyšeti . . .)

Úvodem tohoto odstavce jsem jako skoro mistry taktiky komunisty pochválil. Avšak — jak víte například z některých televizních seriálů — každý zločinec se někdy dopustí nějaké chyby, která ho nakonec prozradí. Informace z 21. března nám sdělují, že se nyní vydal do Afriky i Nikolaj V. Podgorný, který je titulární hlavou Sovětského svazu. Jede do Tanzánie, Zambie a Mozambiku a prý bude "jednat s představiteli jiho-africké opozice". Čili se dovídáme, kdo se vpravdě "vměšuje" do záležitostí afrického kontinentu. Nehledě k tomu, že po pohledu na mužného **"revolucionáře"** Castra Fidéla se vítající "lid" seznámí s produktem **aparátu** komunistické strany Sovětského svazu. Podgorný je možná slušný člověk, ale on za to prostě nemůže, že má k "revolučnímu" ohni takového Fidéla daleko. Jde o maličké chyby v režii taktiky, které mohou mít dost velké důsledky.

Výběr navštěvovaných zemí podle pražského RUDÉHO PRÁVA — "není náhodný". "Běží totiž o oblasti, které mají svou geografickou polohu, klíčový, strategický a politický význam". — Na to i při různých pochybách o úspěších komunistické taktiky nesmíme zapomínat. Známe přece i slabosti naší administrativy.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", československé kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 26, 1977 — Vol II., No. 13.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
***Josef Krákora*, majitel**

LETEM SVĚTEM

Addis Abeba. — Od státního převratu v roce 1974 vládne v Habeši marxistický vojenský režim maoistického zaměření. Hlavním vládním orgánem je "derg" neboli "národní výbor", jehož členové nejsou vůbec habešské veřejnosti známi. Hospodářský život je ve stagnaci a množí se popravy těch, kteří se údajně dopustili "zločinů proti habešskému lidu a vykonali činy, nepřátelské nynější revoluci". Mezi habešským lidem se usídlil strach; nikdo se neodváží říci něco nepříznivého proti novému režimu. Intelektuálové jsou z oportunismu převážně levicových názorů. O oposici proti režimu je jiné marxistické podzemní hnutí "EPRP" — (Revoluční strana habešského lidu); v poslední době bylo popraveno mnoho členů tohoto hnutí. Také však byla nedávno popravena velká část členů samotného dergu. Tak v Habeši revoluce opravdu požírá své vlastní děti. Banky a průmyslové podniky byly znárodněny, avšak nikoliv farmy. Pro výživu národa režimu totiž velmi záleží na tom, aby si získal loyálnost zemědělského lidu, jehož je v Habeši většina. V zemi je mnoho Číňanů; rudá Čína vypomáhá Habeši při budování nových cest a při zajišťování lékařských služeb. Spojené státy poskytují Habeši masivní vojenskou výpomoc; vyzbrojují a trénují její armádu a poskytují také náhradní součásti pro zbraně. V přítomnosti vede Habeš s USA jednání o poskytnutí dalších zbraní v ceně 200 dolarů. V Addis Abebě je angličtina druhým jazykem a Coca Cola je oblíbeným habešským nápojem. V Addis Abebě se hrdě vypíná budova U.S. informační služby, při U.S. velvyslanectví je otevřena úřadovna rozvojové banky AID, a v zemi provozuje volně svou akci výzvědná služba CIA. Přitom však vládní propaganda vychvaluje předsedu Mao a ostře odsuzuje U.S. imperialismus; americkým diplomatům se dosud nikdy nepodařilo obdržet audienci u vyšších členů dergu. Spojené státy poskytují Habeši vojenskou výpomoc proto, aby se mohla uhájit proti sousednímu marxistickému Somálsku, jehož armádu vyzbrojuje Sovětský svaz. — Severní Habešská provincie Eritrea, která požaduje svou nezávislost, je ve stavu vzpoury proti habešské vládě. Habešská armáda drží v moci města, avšak venkov Eritrey je v moci promoskevské "Fronty pro osvobození Eritrey".

• • •

Johannesburg. — Vojenské autority Rhodésie a Jižní Afriky se domnívají, že v Mozambiku jsou konány přípravy k vojenskému vpádu do Rhodésie, k němuž by mohlo dojít v červnu či v červenci. Už dříve tam byla zjištěna přítomnost několika set kubánských a dalších několika set východoněmeckých vojáků a důstojníků. Nyní bylo objeveno, že v hlavním městě Maputo a v Nacalla na severu země je asi 300 rumunských vojáků, specialistů v obsluze tanků ruské výroby T-34 a T-54. Také tam jsou přítomni palestinští specialisté ve výcviku guerilů. Sověti tam stále dopravují své pancéře, těžká děla, granátomety, rakety a bojová letadla. Na pochod proti Rhodésii se připravuje 13,000 vojáků Frelino a 5,000 vycvičených černošských rhodéských guerilů.

• • •

Bonn. — Podle časopisu "Atomwirtschaft" v polovině roku 1976 Spojené státy měly v provozu celkem 59 atomových reaktorů s celkovou výkonností 40,756 megawattů; Sovětský svaz 22 reaktorů (5,493 MW); Japonsko 13 (6,356 MW); Německá spolková republika 11 (4,140 MW) a Francie 10 (2,881 MW). Spojené státy plánují stavbu dalších 227 reaktorů, Sovětský svaz 41, Francie 32, Německá spolková republika 30 a Kanada 25. Německá spolková republika poskytla atomové reaktory Argentině, Brazílii, Iránu, Lucembursku, Rakousku, Švýcarsku a Španělsku (po jednom); Francie zase sousední Belgii (5), Iránu a Jižní Africe; Kanada Argentině, Bangladéši, Indii (2), Koreji a Pákistánu; Spojené státy Belgii (2), takže malá Belgie — plochou menší než naše Morava, jich už má 7, Brazílii, Francii, Itálii (3) a Japonsku (4); Jugoslávii, Jižní Koreji (2), Mexiku, Holandsku, Filipinám, Španělsku (9) a Taiwanu (4). Sovětský svaz poskytl Bulharsku 3 reaktory, Východnímu Německu 5, Polsku, Rumunsku a Československu po 3, Maďarsku 2 a Finsku 4.

• • •

Winnipeg. — Skupině sedmi lékařů se podařilo přivést zpět k životu 20letou Kanad'anku Jean Jawbone, která byla za tuhého mrazu nalezena na ulici v bezvědomí. Její srdce a dýchání se zastavily a tělesná teplota klesla na 30 stupňů C. Lékaři naplnili její břicho teplou kapalinou, provedli masáž jejího srdce a zavedli umělé dýchání. Když pak teplota jejího těla dostatečně stoupla, uvedli její srdce do pohybu elektrickým šokem. Její srdce celkem stálo čtyři hodiny. Mladá žena se pak v nemocnici úplně zotavila a žije normálním životem.

• • •

St. Paul. — Minnesota Safety Council varuje před nebezpečím otravy malých dětí domácími květinami a zahradními ozdobnými rostlinami. Prohlašuje, že většina květin a ozdobných rostlin, pěstovaných doma i v zahradách, je jedovatá. Jedí-li malé děti květy, listy či plody těchto rostlin, mohou vážně onemocnět, někdy i zemřít. Případy otravy malých dětí rostlinami se ve Spojených státech znepokojivě množí. I listy brambor, rajských jablíček a rebarbory jsou jedovaté. Stejně jedovaté jsou oblíbené domácí květiny narcis, hyacinth a hloh.

• • •

Washington. — U.S. státní department uveřejnil předběžný návrh presidenta Cartera na vojenskou výpomoc cizině — celkem jde o 49 zemí — v tomto roce. Izrael má obdržet 1 bilion dolarů úvěru na zakoupení amerických zbraní, Řecko má dostat 140 milionů dolarů, Turecko 200 milionů, Taiwan 25 milionů, Jižní Korea 275 milionů, Indonésie 40 milionů, Malajsko 20 milionů, Filipiny 20 milionů, Thajsko 29.5 milionu, Španělsko 120 milionů, Jordánsko 75 milionů, Maroko 45 milionů, Tunisko 25 milionů, Zair 30 milionů, Brazílie 50 milionů, Kolumbie 29 milionů. — (Přemýšlivý čtenář se nad těmi ciframi pozastaví a pak si položí otázku: Když tak rozdáváme, proč mi nemůže vláda zvýšit aspoň o stovku můj "Social Security" šek? Co by jí to udělalo?! — Jenomže tyto "úvěry" na obranu nejsou zrovna dary. Při tom rozbíhají soukolí naší ekonomie, uchraňují Ameriku svobodnou a udržují Sověty — aspoň prozatím — v respektu U.S. mezinárodní převahy.)

• • •

Řím. — V Římě, Boloni a jiných italských městech asi 35,000 studentů demonstrovalo proti vládě a konalo výtržnosti na ulicích. Protestovali proti tomu, že v Boloni při srážce studentů s policií na ulici byl zabit jeden levicový studentský vůdce. V Římě se studentská lůza pokusila podniknout útok na čilské vyslanectví u Vatikánu, na ediční dům křesťansko-demokratického deníku Il Popolo, na ústředí křesťansko-demokratické strany a na budovu ministerstva spravedlnosti. Studenti vytloukali okna, zakládali požáry, ničili soukromá auta, podpálili jedno katolické knihkupectví, stříleli na policii a házeli na ni kameny a požárové bomby, loupili a plenili. Pozorovatelé přičítají tyto nepokoje italských studentů jejich zklamání nad tím, že vláda jim není schopna zajistit pracovní místa po skončení studií. V Itálii je z 1.5 milionu nezaměstnaných asi 800,000 studentů, kteří nedávno graduovali; otřesná italská ekonomie není schopna jim poskytnout zaměstnání. — Je však na bíledni, že za touto zdánlivě pravdivou clonou spravedlivých požadavků mladistvých se skrývá komunisty organizovaná revolta proti vládě.

• • •

Kinshasa. — Podle zprávy ze zairského hlavního města několik tisíc těžce ozbrojených a dobře vycvičených vojáků, údajně bývalých vojáků Tshombeho Katangy, — (což je určitě veliká lež — bud' angolská, nebo diplomaticky motivovaná generálem Mobutu, aby dostal urychleně U.S. pomoc) — vpadlo z Angoly do pohraničního území Zairu a zmocnilo se tamních tří měst Dilolo, Kapanga a Kisengi. Zairská vláda poslala proti těmto útočníkům svou armádu. Pozorovatelé vyslovují domněnku, že pouze jde o odvetu za přepadení angolské vesnice Pangola angolskými uprchlíky v Zairu 26. února, při čemž zahynulo 43 vesničanů a 25 jich bylo zraněno. Vláda Zairu si stěžovala u OSN, avšak dosud nepožádala o svolání Bezpečnostní rady pro urovnání tohoto incidentu. Podle zprávy U.S. velvyslanectví v Kinšáse útočníci prý zadrželi v městě Kapanga osm amerických metodistických misionářů. Generál Mobutu navštívil osobně mědonosné město Kolvezi, kde je v nemocničním ošetření asi 70 vojáků jeho armády, a oficiálně se dělá, "jako by to všechno nic neznamenalo".

• • •

Los Angeles. — Dva habešští diplomaté, znechucení terorisováním habešského obyvatelstva nynějším režimem v Addis Abebě, rezignovali ze své funkce a požádali o politický asyl v cizině. Habešský velvyslanec v Egyptě Getachew Mekasha chce požádat o asyl ve Spojených státech; řekl, že v Habeši nyní vládne více opresivní režim než je Aminův režim v Ugandě. V zemi není pořádek a nevládne tam žádná zákonitost. Lidé, podezřelí z politické oposice, jsou vězněni a popravováni. Vládnoucí výbor "Dergue", který původně čítal 120 členů, jich dnes čítá už pouze jen 40; ostatní byli popraveni nebo uvězněni. V Řecku požádal o politický asyl tamní habešský velvyslanec Kebede Gabre Wolde, rovněž zhnusený přehmaty nynějšího krvavého režimu ve své zemi.

• • •

Bukurešť. — Spojené státy varovaly Rumunsko, že podle mínění amerických odborníků by za několik dní, týdnů či měsíců Rumunsko mohlo být postiženo novým zemětřesením. Seismologové totiž zjistili, že otřesy, podobné těm, jimiž bylo Rumunsko postiženo, se obyčejně opakují dvakrát za sebou. Spojené státy nabídly Rumunsku všechnu vědeckou spolupráci pro předpovědění tohoto druhého možného zemětřesení. Samotné Rumunsko bylo už třikrát postiženo podobným dvojitým zemětřesením, a to v letech 1912, 1940 a 1945. K opakovanému zemětřesení dochází obyčejně v případech, kdy po hlavním otřesu nedojde k sekundárním otřesům, a kdy epicentr zemětřesení leží hluboko pod zemským povrchem; obě tyto podmínky se nyní uskutečnily v Rumunsku. Mezitím byly v Bukurešti vytaženy další mrtvoly z trosek; podle neúředních pramenů už bylo nalezeno následkem tohoto zemětřesení asi 1200 mrtvých.

• • •

Washington. — President Carter odhalil při své tiskové konferenci 9. března plán své vlády pro vyřešení problému Blízkého východu. Podle tohoto plánu by byly mezi Izraelem a sousedními arabskými zeměmi utvořeny demilitarizované zóny, a na jiných místech by některá území byla obsazena mezinárodní mírovou armádou. Izrael by opustil téměř všechna území, dobytá v roce 1967; pouze na některých místech by byly učiněny menší opravy hranic na základě oboustranných úmluv. Izraeli by však bylo dovoleno rozšířit svou obranu i za mezinárodně stanovenými hranicemi. — Dále president Carter prohlásil, že od 18. března byla zrušena omezení pro cestování Američanů na Kubu, do Vietnamu, Severní Koreje a Kambodže. Američané, kteří se vydají na cestu do těchto zemí, mohou tak ale učinit jen na svou vlastní zodpovědnost; Spojené státy tam totiž nemají diplomatická zastoupení, která by je chránila, kdyby se dostali do nesnází. Před podniknutím své cesty si ale musejí vyžádat vízum těchto zemí. Stejně jako čs. komunistický režim, komunisté těchto čtyř zemí si každého západního žadatele o návštěvní vízum předem prošetří. President Carter také řekl, že už před měsícem navrhl Sovětům úplnou demilitarizaci Indického oceánu a zákaz užívání umělých družic k válečným účelům. Sověti na tento jeho návrh doposud nereagovali; pouze dali v tisku najevo, že bude-li jim Carter dále vytýkat, že porušují lidská práva svých občanů, budou to považovat za vměšování se tím do vnitřních záležitostí Sovětského svazu a za neochotu USA k mezinárodní oblevě.

Někteří političtí pozorovatelé se domnívají, že president Carter ukazuje ve věcech zahraniční politiky dnešního rozděleného světa přílišný idealizmus, ba i naivnost.

U.S. president také řekl, že v souhlase s jeho předvolebním slibem americká vojska budou do čtyř až pěti let postupně odvolána z Jižní Koreje, že však americké letectvo bude ještě po dlouhou dobu zajišťovat ochranu této země. O tom se poradí v blízké době s Japonci. Také prý dosud nerozhodl, jakým způsobem americké elektrárny mají být přivedeny k tomu, aby namísto zemního oleje a plynu opět zavedly užívání uhlí; bud' jim to rozkáže zákonem či vnutí pokutami, nebo učiní apel na jejich vlastenecké cítění.

• • •

Londýn. — Britská vláda vyhlásila celonárodní kampaň proti kouření ve snaze snížit nebezpečí onemocnění rakovinou plic a dosáhnout toho, aby na některých veřejných místech bylo kouření zakázáno: ve vlacích, v autobusech, na letištích, v biografech a v některých veřejných budovách. Zároveň je požadováno, aby se přestaly kouřit cigarety, obsahující příliš mnoho dehtu.

Modlitba pro rok 2000

Raoul Follereau

Rok 2000. Bude to doba strachu, nebo jaro nové lásky?

Máme atom: je to triumf člověka, anebo popravčí místo, na němž skončí lidstvo?

Pane, pomoz nám.

Máme v rukou část své moci.

Hle, před tebou stojíme, chatrní a slabí a chudší víc než kdy jindy.

Stydíme se za své zaplátované svědomí a za své roztrhané srdce.

Pane, smiluj se nad námi.

Postavili jsme kostely,
ale naše dějiny jsou stránky válek bez konce;
postavili jsme nemocnice,
ale smířili jsme se s tím, že naši bratří trpí hlad.

Odpusť nám, Pane, naši pošlapanou lidskou důstojnost
vykácené a poničené lesy,
řeky, nesoucí s sebou nákazu,
Odpusť nám atomovou bombu,
tovární práci na běžícím pásu,
stroje, které sžírají člověka,
všechna naše rouhání proti lásce.

Neuvědomujeme si, že ty nás miluješ a že této tvé lásce děkujeme, že žijeme.

Vytrhni nás z udušení srdcí a těl, kterým trpíme.

Ať naše dny už nejsou víc poskvrňovány závistí a nevděčností,
a strašným otroctvím moci.

Dej nám ten šťastný pocit, že budeme milovat svou povinnost.

Ve světě se nedostává milionů lékařů,
vdechni svým dítkám radost z toho, že vracejí zdraví.

Ve světě se nedostává učitelů,
vdechni svým dítkám vůli učit.

Hlad trápí tři čtvrtiny země,
vdechni svým dítkám odhodlání zasévat a sklízet.

Za posledních sto let měli lidé na sto válek,
nauč své dítky se navzájem milovat.

Protože, Pane není lásky bez Tvé lásky.

Dej, ať každý den a po celý život,
v bolesti i radosti si jsme bratřími,
bratřími bez hranic,
Pak nemocnice budou též tvými katedrálami
a naše laboratoře svědky Tvé velikosti.

V srdcích kdysi vyděděných budou zářit Tvé svatostánky.

Pak odmítneme jakoukoliv tyranii kromě tyranie tvé lásky a dobroty
a naše civilizace zmučená nenávistí, násilím a penězi
znovu rozkvete v míru a spravedlnosti.

A jako první ranní paprsky se rozrůstají v červánky a pak v den,
tak kéž tvá láska dá,
aby dítky roku 2000 se rodily v naději,
rostly v míru
a konečně umírały ve světle,
a našly Tebe, Pane,
jenž jsi světlo a život. Amen.

DOBA POSTNÍ

PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane, náš Bože, tvůj Syn tak miloval svět, — že se za něj vydal na smrt. — Pomáhej nám, ať následujeme Kristovu lásku — a svými skutky o ní vydáváme svědectví. — Neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 43, 16-21)

Tak praví Hospodin, který vytvořil mořem cestu, mocnými vodami stezku, který k soudu vyvedl vozy i koně, vojsko i silné reky; všichni pospolu leží, již nevstanou, jako knot zhasli, dohořeli:

"Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, činím nové věci, teď již vzcházejí, což to nepoznáváte? Cestu vytvořím pouští a stezky na pustině.

Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pštrosi, že jsem dal vodu na poušti, řeky na pustině, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného, lid, který jsem stvořil pro sebe, který bude hlásat mou chválu."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM
(Flp 3, 8-14)

Bratři! Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, jaká se získá zachováváním Zákona, nýbrž tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, tu totiž, která přichází od Boha a spočívá na víře. Tak na sobě poznám jeho a moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, jak doufám, dosáhnu i vzkříšení z mrtvých.

Tím neříkám, že bych to už byl uchvátil nebo že jsem už dokonalý; ale běžím k tomu a chci to uchvátit, protože i mne samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátil. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, a žene se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 8, 1-11)

Ježíš odešel na Olivovou horu. Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je.

Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řekli mu: "Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?" Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat.

Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: "Kdo z vás je bez hříchu, hoď první na ni kamenem!" A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, byli zahanbeni ve svém svědomí a vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až zůstal sám a žena stála před ním.

Ježíš se zvedl, a když viděl, že tam není nikdo jiný než ona, řekl jí: "Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?"

Ona řekla: "Nikdo, Pane."

Ježíš řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!"

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

II.

Zákon Páně je dokonalý, — občerstvuje duše — Zjevení Páně je spolehlivé, — moudrost skýtá dětem.

Ustanovení Páně jsou správná, — obveselují srdce. — Přikázání Páně jsou skvělá, — osvěcují oči.

Bohoslužba Páně je svatá, — potrvá na věky věkův. — Výroky Páně jsou jen právo, — všecky jsou spravedlivé.

Vzácnější jsou nežli zlato, — než množství drahokamů. — Ano, sladkost jejich je nad med, — který vytekl z plástu.

Také tvůj sluha poslouchá jich, — jeť za ně odměna velká. — Poklesky kdo může poznat? — Od těch, jichž nejsem s vědom, mne očisť!

Také zpupných ušetři svého sluhu, — nechať nade mnou nevládnou, — i budu bez úhony a prost — velikého hříchu.

Kéž se líbí slova úst mých — i smýšlení srdce mého — tobě vždycky, Hospodine, — pomoci má i spáso!

Prosba za prominutí hříchu a za vysvobození.

Žalm 24.

K tobě pozdvihuji mysl svoji, — Hospodine, Bože můj!

V tebe doufám, nedej, bych zahanben byl, — ať mi se neposmívají škůdcové moji!

Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, nedojde hanby, — zahanben bude, kdo pošetile hřeší.

Cesty své, Hospodine, ukazuj mi, — po svých stezkách chodit vyučuj mne.

Veď mne ve své pravdě a poučuj mne, — neboť ty jsi Bůh, jenž pomáhá mi.

V tebe také doufám po celý den.

Vzpomeň, Pane, na svá slitování, — a na své milosti, že jsou od věčnosti.

Čím jsem se v mládí provinil, nevzpomínej. — Dle svého milosrdenství ty buď mne pamětliv, — pro dobrotivost, Hospodine.

Laskavý a upřímný Hospodin jest, — protož ukazuje zbloudilým cestu.

Vodí chuďasy ve spravedlnosti, — vyučuje ubohé svým cestám.

Veškery cesty Páně jsou milost a věrnost — těm, kteří smlouvy s ním a jeho příkazů dbají.

K vůli svému jménu, Hospodine, — odpusť mou vinu, neboť veliká jest.

Který člověk bojí se Hospodina, — toho poučí, kterou cestu má volit.

On sám hoví si ustavičně v štěstí, — a jeho potomstvo dědičně vládne zemí.

Přítelem jest Pán těm, kdo se ho bojí, — oznamuje jim svá zaslíbení.

Oči mé na Pána stále upřeny jsou, — neboť on vyprostí z léčky nohy moje.

Shlédni na mne a nade mnou se smiluj, — neboť opuštěn a zubožen jsem.

Velmi mnoho má úzkostí mé srdce, — z mojich utrpení vyprosti mne.

Popatř na mou bídu a na mou nesnáz, — a vše, čím jsem se provinil, mi promiň.

Pohleď, jak mnoho jest mých protivníků, — a jak nespravedlivě nevraží na mne.

Opatruj můj život a vysvoboď mne, — ať nejsem zahanben, neb jsem v tebe doufal.

Dobří a spravedliví přilnuli ke mně, — protože jsem důvěru měl v tebe.

Vysvoboď, Bože, Israele — ze všech jeho tísní.

Uznej a vyznej své hříchy i budou ti odpuštěny.

Žalm 31.

Blaze, jimž odpuštěny jsou nepravosti, — a jimž prominuty jsou hříchy. — Blaze, komu Pán viny nepřičítá, — a v jehož duchu není klamu.

Že jsem se tajil, chřadly mi kosti, — neboť celý den jsem úpěl. — Tížilať mne ve dne v noci tvá ruka, — svíjel jsem se ve své bídě — jako trny pobodaný.

Vyznal jsem se ti ze svého provinění, — nepravost svou jsem ti nezakrýval. — Řekl jsem: Vyznám se Hospodinovi ze své nespravedlnosti.

Tys mi odpustil bezbožnost hříchu mého. — Proto modli se k tobě každý zbožný — za dob potřeby, ani v potopě — množství vod ho nezasáhne.

Tys má záštita před soužením, — jež mne se všech stran obklopuje, — radosti má, vysvoboď mne — od těch, kteří mne obkličují! — „Budu ti svítit na cestu, po níž máš kráčet, — upřeny budou na tebe oči mé."

Nebuďte jako kůň neb jako mezek, — kteří rozumu postrádají, — jimž musíš uzdou a ohlavím čelisti sevřít, — sice nepřiběhnou k tobě.

Mnoho metel hříšníka stíhá, — kdo však v Hospodina doufá, — toho milostí zahrnuje. — Těšte se z Pána, plesejte, spravedlivci, — jásejte všichni upřímného srdce!

Štěstí bezbožného toliko zdánlivé, blaho spravedlivého blaho pravé. Žalm 36.

Nehorši se pro ty, již páchají zlo, — nežárli na ty, kteří nepravost činí. — Neboť jako tráva rychle zvadnou, — a jako zelená bylina brzy sklesnou.

Doufej v Hospodina a čiň dobré, — přebývej v zemi a poctivě živ se z ní. — Hledej svého potěšení v Hospodinu, — i dá tobě žádosti srdce tvého.

Poruč Hospodinovi svůj osud — doufej v něho a on všecko spraví, — učiní, že vzejde právo tvé jako slunce, — a tvá spravedlnost jak o poledni.

Tiše buď poddán Pánu a čekej na něho. — Nehorši se na toho, komu je dobře, — na člověka, jenž jedná nešlechetně.

Přestaň se hněvati a zanech zlosti, — nehorši se, toliko k zlému to vede. — Neboť zločinci budou vyhlazeni, — kdo však doufají v Pána, budou mít zemi.

Ještě jen maličko a hříšníka nebude. — Nadarmo budeš pídit se po jeho stopě, — ale tiší vládnouti budou zemí, — a budou kochati se v množství pokoje.

Hříšník sice smýšlí zlé proti zbožnému, — a skřípe na něho zuby svými, — avšak Hospodin jen se usmívá tomu, — neboť vidí, že se blíží den jeho.

Bezbožní tasí meč a luk napínají, — aby skáli chuďasa, ubohého, — aby pobili lidi poctivě žijící, — meč ten však vnikne jim do vlastního srdce, — a jejich lučiště bude polámáno.

Lepší je trocha, kterou má spravedlivec, — nežli veliké statky bezbožníků. — Budoutě ramena hříšníků zpřerážena, — kdežto spravedlivé Hospodin podpírá.

Hospodin pečuje o dny bezúhonných, — i bude dědictví jejich na věky trvat, — nebudou zahanbeni za dob zlých, — a za dnů hladu do syta budou jísti.

Toliko bezbožníci berou za své. — Odpůrci Páně hned jak vysoké cti dojdou, — hynou, pomíjejí jako dým.

Hříšník si vypůjčuje a nemůže platit, — poctivec štědrý však jest a přec má co dávat, — neb ti, jimž žehná Pán, budou vládnouti zemí, — ale kterým zlořečí, vezmou za své.

Hospodin dodává síly krokům člověka, — líbí-li se jemu cesta jeho. — Klopýtne-li, však se nenarazí, — ježto Hospodin za ruku ho drží.

Mlád jsem býval a došel jsem velkého stáří, — a nezřel jsem, aby byl opuštěn spravedlivý, — aby potomstvo jeho chodilo žebrat. — Den co den je dobročinný a půjčuje, — a jeho potomstvo bude požehnáním.

Vystříhej se zlého a čiň dobré, — a tak bydli v zemi na věky věkův, neboť Hospodin miluje spravedlivé, — neopouští svých svatých, vždycky je chrání.

Nespravedliví budou potrestáni, — potomstvo bezbožníků vezme za své, — spravedlivci však budou dědit zemi, — budou na věky v ní přebývati.

Ústa spravedlivcova mluví, co moudré jest, — a jeho jazyk pronáší, co správno. — Zákon Boha svého má v svém srdci, — proto se nepodvrtnou kroky jeho.

Číhá hříšník na spravedlivého, — usiluje o to, by zahubil jej, — ale Pán nevydá ho v ruce jeho, — nedá by odsouzen byl pohnán-li k soudu.

Doufej v Pána a dbej cesty jeho, — i vyvýší tě, že budeš vládnouti zemí, — dožiješ se záhuby bezbožníků.

Viděl jsem bezbožníka velmi zpupného, — rozkládal se jako libanský cedr. — I šel jsem tudy, a hle, již nebylo ho, — hledal jsem ho, a nenašel po něm stopy.

Střeži nevinnosti, hleď na poctivost, — neboť má budoucnost člověk milovný pokoje, — nespravedliví však vyhynou šmahem, — po budoucnosti bezbožníků je veta.

Spravedlivých však dochází pomoc od Pána, — on jest ochráncem jim za dob tísně. — Pán jim pomáhá a je vysvobozuje — od hříšných, spasí je, protože doufali v něho.

(Pokračování)

BUDEME VÁM VYPRÁVĚT

TENTOKRÁT O ČESKÉM KAŠPÁRKOVI

K našemu vyprávění o vzniku Kašpárka přinášíme dnes i fotografii kresby Mikuláše Alše, kterou uctil vlasteneckou práci našeho loutkáře Matěje Kopeckého, od jehož úmrtí letos v červenci uplyne 130 let.

Kašpárek se stal ústřední figurkou českých loutkových her, které i dnes — zvláště v cizině — plní poslání, které jejich propagátor Matěj Kopecký do nich vkládal: národně uvědomují své malé i velké posluchače; ty malé především tím, že u nich udržují znalost naší mateřské řeči. Proto všude, kde Kašpárek hraje, jděte se na něj, milí rodiče, se svými dětmi podívat!

Ne, to nebyl jen sen, byli opravdu šťastni! Chudoba, i ta největší chudoba se láskou promění ve štěstí. Ale štěstí je proklatě vzácná bylina, rychle odkvétá.

Matěj začínal být nesvůj, měl to cestování v těle. Kolikrát ho Mařenka viděla, jak v noci tichounce vstal a začal vodit loutky po truhle. Nerušila ho, protože ty podivuhodné figurky, tolik se podobající lidem, unášejí také ji do říše nádherného snění. A Matěj s nimi tichounce hovořil: "Škrholo, ty seš hloupej, lakotnej sedlák, ale až z tbe tu lakotu vytluču, budeš dobrej hospodář! Lidi tě pak budou mít rádi. Musíš se ale naučit smát! Člověk bez úsměvu není člověk. Úsměvem se člověk liší od zvířat. Všimni si, že kráva a vůl se neumějí smát; proto jsou dobytek! Člověk, ale se dovede usmát a říct: "Dobrýtro, sousede, jak jste se vyspal?" A já řeknu: "Znamenitě, pane Škrholo; hned bych šel do Písku!" Proč do Písku?", říká pan Škrhola. "Jen abych se podíval na věž, kolik je hodin." Pan Škrhola se směje, začal mu šťastný den, a koho potká, tomu vypravuje, jaký je ten Kopecký veselý člověk. "Víte, úsměv vyvolá úsměv a hned je svět hezčí." Matěj vodil loutky po truhle, po stole a učil se, stále se učil. Reknu vám; mít jinou ženu, dávno by byl ztroskotal, ale Marie byla opravdu dobrá víla, milovala svého Matýska doopravdy, jak jí její srdce i víra v Boha kázaly, a proto milovala i tu jeho zálibu — jeho loutky.

Konečně se jednoho dne Matěj rozhodl uspořádat odpolední představení pro děti. V hospodské stodole si postavil primitivní jevišťátko a začal poprvé hrát. Měl svou premiéru! To už měl Škrholu, černokněžníka, dobrou vílu i Kašpárka. Lidičky, to bylo radosti, jásotu a smíchu! To ještě Mirotice co byly Miroticemi nikdy nezažily! Matěj musel představení opakovat i večer a od toho dne, panečku, Mirotice neměly už žádné lakotné Škrholy.

Každý se pak na Matěje usmíval a hrozil mu prstem. Ale ani jeden se nepřiznal, že byl dřív také takový jako ten Škrhola. — Směšného "Kašpara-Napoleona" si Kopeckého fantazie přetvořila na zcela zvláštní divadelní bytost — přes starořeckého "Deus ex mackina" na českého Kašpárka, který přivedl všecko nakonec k dobrému.

(Dokončení na str. 9.)

Bude se musit šetřit s energií

Washington. — Tři američtí specialisté v oboru šetření energií předvídají pro dohlednou budoucnost postupné vyčerpávání zdrojů energie, které se proto stanou vzácnějšími a dražšími. Američané se budou přizpůsobovat nové situaci různým způsobem.

Budou stavěny menší rodinné domky a menší obytné místnosti; ba idea rodinných domků bude zvolna opuštěna a bude dávána přednost domům, kde bude bydlet několik rodin pod jednou střechou. Toto všechno kvůli šetření energií. Nejdříve pak bude všude zaváděna dobrá isolace bytů na ochranu před povětrnostními změnami. Velká péče bude věnována zejména oknům a stropu, aby teplo bylo uchováno uvnitř. Také budou vyráběna menší auta, úsporná na gazolín, vany na koupání budou mít zhruba podobu lidského těla, a špinavé prádlo se bude prát ve studené vodě, k čemuž bude třeba nalézt vhodná mýdla a jiné čistící chemikálie. Jednotkové obchody zaniknou; budou nahrazeny skladišti zboží s kompjutry. Zákazníci objednají telefonicky zboží, které pak bude rozváženo trucky po domech. Tak nebude potřebí jezdit autem na nákupy, čímž se ušetří časem i gazolinem. Tím také zanikne potřeba mnohých obalů, které se pak po užití obsahu zahazují.

Konečně si prý Američané také budou musit zvyknout na menší porce masa a budou jist pouze tehdy, když budou mít opravdu hlad, a odvyknout si žaludek přecpávat. Všeobecně se tím zlepší zdraví, těžké váhy se stanou vzácnějšími a lékaři nebudou tolik přetíženi prací, budou i méně vydělávat a nemocniční pojištění je donutí hledat jiný způsob služby svým pacientům než jen odvezení do nemocnice na "emergency".

Zvýšení cen pomerančové šťávy

Washington. — Mluvčí departmentu zemědělství prohlásil v úterý 8. března, že k vůli škodám, způsobeným na pomerančových sadech na Floridě lednovými mrazy, američtí spotřebitelé budou musit platit za pomerančovou šťávu o celou třetinu více než platí nyní; možná, že dokonce budou musit platit o 40 procent více. Ceny čerstvých pomerančů už začaly stoupat. Pomerančová šťáva je podstatnou součástí americké snídaně.

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

DOPISY našich čtenářů

CHATHAM, ONT., CANADA:

Ctěná redakce, Otče Víte,

posílám vám všem s krajanským pozdravem svou vzpomínku na svoji návštěvu u vás v Chicagu před několika lety. Nejdříve však vám musím napsat jakou přírodní pohromu jsme zažili letos u nás v osadě sv. Antonína v Chatham. Jako ten vlastenecký učitel v té pohorské vesnici, jak jej popisuje K. V. Rais ve svém románu "Zapadlí vlastenci", byli jsme i my letos zapadlí sněhem. Sněhový blizard trval 48 hodin, při tom foukal silný vítr až 60 mil. Město i okolní krajina byla zavátá sněhem. Továrny, školy i kostely byly zavřené. Takovéto počasí jsme prožívali 4 dny. Když sníh konečně přestal padat, nastala práce s odhazováním sněhu, abychom se mohli dostat do města. V měsíci únoru nám v naší osadě zemřeli tři, stále nás ubývá. Hlas Národa dostávám v pořádku, jsem velmi spokojený s jeho obsahem. Jsou tam zprávy z celého světa, politické, kulturní, sportovní, čtení z Písma Svatého. Přečetl jsem si s podivením dopis z Československa, ve kterém pisatel v Americe vše jen hanil a popisoval, jak v Československu mají prý vše jen to nejlepší. Myslím, že dopis není třeba rozebírat, neboť sami nejlépe víme, jak je to u nás v Americe a v jaké nesvobodě žijí naši bratři a sestry ve staré vlasti za mořem. Pisatel toho dopisu se také zmiňoval, jak černoši a Mexikáni jsou u nás utiskováni. O tom, jak jsou Mexikáni "utiskováni", by nám Otec Vojtěch mohl hodně povědět, neboť dosud mezi nimi žije v osadě sv. Prokopa v Chicagu, v někdejší české "Plzni", kde jen zůstalo několik starých krajanů, kteří tam chtějí svůj život dožíti a proto se nepřestěhovali dosud na západ, jak to udělali všichni ostatní.

A teď vám něco povím, jak i jsme se do té někdejší české osady dostali v r. 1970 při našem zájezdu do Chicaga na Český katolický den, který každého roku v září okolo data svátku sv. Václava pořádá Distriktní svaz českých chicagských katolíků. Ten zájezd do Chicaga pořádala tehdy naše omladina, ale i několik nás starších se zúčastnilo. Po příjezdu do Chicaga byli účastníci zájezdu ubytováni poblíže letiště O'Hare, já se ženou jsme bydleli u tetičky, kterou tam máme. Před nedělní slavností Českého katolického dne nám v sobotu večer Klub Domov u sv. Prokopa uspořádal večírek na přivítanou. Přijel jsem s manželkou o trochu dříve a na vlastní oči jsem se přesvědčil o způsobu života Mexikánů. Jejich domy jsou špinavé, zanedbané. Hodně pijí a o děti se moc nestarají, jak se zdá, neboť na ulici jich tam běhala spousta bez dozoru, i takových hodně malých, které by dohled potřebovaly. Když jsme přišli do osadní haly, prvního, koho jsme tam zastihli v plné práci, byl Otec Vojtěch, Pomáhal postavit stoly a židle a vyčistit sál pro večírek. Pozdravili jsme se srdečně a zeptal jsem se ho, kde je Ludvík Rafaj. Prý v druhé místnosti, řekl Otec. Začal jsem zpívat, Ludvík mě po hlase poznal a hned mě přišel uvítat. V kuchyni zatím pro nás připravili dobrou večeři. Po večeři byla přátelská zábava, na kterou přišlo mnoho krajanů. Hrála výtečná Škachova kapela, my s Ludvíkem jsme zpívali. My Chathamští stále vzpomínáme na Ludvíka, jak nás v našem kostele učil zpívat sborově vánoční koledy.

V neděli ráno jsme jeli ke sv. Prokopu znovu na českou mši sv., kterou sloužil dp. Vojtěch Vít. Při mši sv. jsme zpívali ty naše krásné kostelní písně: "Ejhle oltář . . ." a "Bože, chválíme Tebe . . .". Krásný prostorný kostel sv. Prokopa byl plně zaplněn. Odpoledne byla slavnost ve Wozniakově zahradní restauraci v Chicagu. Naše omladina tam zatančila národní tance a mladí z Chicaga také ukázali, co umí. K večeru jsme pak odjížděli domů, kam jsme si přivezli ty nejhezčí vzpomínky. Jak vidíte, ještě dnes se mi živě vybavují vzpomínky a doufám, že se vybaví i vám, kteří jste tehdy u Wozniaků také byli.

S krajanským pozdravem vám všem

Josef Kyš

* * *

Milý pane Kyš,

mnohokrát děkujeme za zaslaný dopis. Tak jste nám nějak tím svým vzpomínáním připomněl naše zájezdy k vám do Chatham na pout' k sv. Antoníčku. Ani nevíte, jak nás mrzí, že jsme se k vám v posledních létech nedostali. Bylo toho všeho mnoho. Ale jak to jen trochu půjde, zas rádi přijedeme. Vy jste u nás však také vždy velmi vítáni. Tak, kdyby se vám chtělo zase se k nám rozjet, tak jen dejte vědět. Moc rádi vás tu uvidíme. Třeba až bude otevření našeho chicagského Velehradu.

S pěknými pozdravy Vám i všem v Chathamu a brzy u sv. Antoníčka na shledanou

Otec Vít

ALLENTOWN, PA.:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

přiloženě vám posílám $20.00 na celoroční předplatné a $5.00 na podporu tisku. Zároveň přeji ctěné redakci požehnaný rok 77. Hodně zdraví, abyste nám všem moc roků mohli vydávat Hlas Národa. Je to pro nás všechny. Dopisy jsou zajímavé. Kde jsou ty mladé časy! Jak nám bylo těžko, když přestal vycházet Hlas a Česká žena, i Národ a Katolík! Všechno to pominulo a jen vzpomínky zůstaly. Už ta osmdesátka mi tlačí záda. Ještě se těším tím, že nám Pán Bůh dopřává té radosti, že mohu číst Hlas Národa. V tomto Novém roce přeji moc zdraví rodině Františka Hartmana a Otci Šachovi. Aj všem, kdo pracují v redakci, aby nám ještě mnoho roků mohli vydávat Hlas Národa.

Prosím, aby redakce změnila naši adresu z Frank Kookan na Stephan Kookan.

Srdečný pozdrav všem odběratelům H. N.

S. Kookan

CICERO, ILLINOIS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

zasílám vám předplatné na Hlas Národa a odpust'te mně, že jsem se opozdila. $15.00 je na roční předplatné a $5.00 na katolický tisk k uctění památky mého zemřelého muže, kterého Pán Bůh k sobě povolal před sedmi léty.

Do nového roku vám přeji hojnost Božího požehnání, zdraví a nových odběratelů.

Otče Víte, těším se, že dá-li Pán Bůh, že se shledáme na podzim na pouti na wisconsinský Sv. kopeček.

Srdečný pozdrav všem v redakci.

Blanche Sigl

* * *

Milá paní Sigl,

děkujeme Vám upřímně za Vaše předplatné i za dar na katolický tisk k uctění památky Vašeho zesnulého manžela. Přejeme Vám rovněž hodně zdraví a hojnost Božího požehnání a těšíme se na to shledání — dá-li Bůh — na pouti na Sv. kopeček. Zatím bud'te zdráva a někdy si na nás vzpomeňte modlitbou.

Za redakci Hlasu Národa
Otec Vojtěch Vít

DETROIT, MICHIGAN:

P.b.P.J.K.

Vážená redakce i milí čtenáři,

pozdravuji vás všechny v tomto nastávajícím novém roku a přeji vám všem — jak redakci, tak všem čtenářům hojnost zdraví a od Pána Boha hojného Jeho požehnání a ochrany. Aby tento nový rok byl pro nás všechny št'astnější.

Aby nešlo těchto pár řádků "podarebně", tak přikládám pár dolarů na Hlas Národa a přeji vám všem v redakci pevné zdraví a sílu, abyste nám mohli ten pěkný Hlas Národa hodně dlouho vydávat. Katolík jsem odebírala celých 55 let. Hlas Národa bych chtěla odebírat, dokud mně Bůh nebeský zdraví dá.

Tak s pozdravem na vás všechny v redakci, mějte hodně síly a trpělivosti — a všechny naše dobré rodiny a krajany všude na světě také pozdravuji.

Mrs. Anna Kubík

* * *

Milá paní Kubík,

tož i Vy jste jedna z těch věrných dlouholetých čtenářek Katolika, pro něž jsme z vděčnosti začali vydávat H.N., a na nichž jsme mohli stavět svou důvěru, že z jejich věrnosti budeme moci český katol. tisk v USA pro své krajany udržet a získat pak o ně zájem v generacích mladších. Vřelé díky za tu věrnost, jsme rádi, že nás naše společné úsilí nezklamalo a jen Vás prosíme, abyste své bolesti či pocit opuštěnosti obětovala Pánu Bohu za dar té potřebné trpělivosti. Hodně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

SAN ANTONIO, FLA.:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři:

Tisknout a vydávat v dnešní době naše noviny je velice zodpovědná práce, spojená s finančními těžkostmi. Hlavní věcí jsou dobré reportáže, které seznamují čtenáře se vším, co se ve světě děje a co čtenáře zajímá. Při tom se člověku vkrádá na mysl otázka, jak to bylo s tou reportáží ve středověku a ve starověku. Světovi novinoví reportéři považují za svého předchůdce a prvního reportéra slavného maratonského běžce, který oznámil Athéňanům porážku Peršanů. Japonci pokládají za svého prvního reportéra císařského dvorního radu Minamoto z 11. století. Ten si zval na obědy poutníky a hodnostáře, tajně si zaznamenával jejich sdělení a pak je uveřejňoval ve zvláštní kronice. První tištěné noviny (z dřevorytu) vyšly v Číně v 7. století. Zde nutno podotknout, že to byly v Číně jediné periodické noviny až skoro do 19. století. Za prvopočátek dnešních novin na celém světě můžeme považovat starořímská "Acta senatus" a "Acta diurna". Byly to dřevěné desky, pokryté sádrou, na které se psalo černou barvou. Informovaly obyvatelstvo o událostech ve městě a o činnosti římského senátu. Vyvěšovaly se na ulicích, kde byla největší návštěva Římanů. Denní zpravodajství začíná nejspíše za panování Julia Césara, římského

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR
TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a leteckých společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

císaře. A od římského řečníka Quintiliana pochází slavné základní pravidlo pro všechny novináře a zpravodaje: Kdo, co, jak, kde, proč. Římská Akta se svým obsahem vlastně málo lišila od ručně psaných letáků, které kolovaly po středověké střední Evropě. První tištěné noviny — Lipské týdenní zprávy, jejichž vznik se datuje kolem roku 1550, jakož i nizozem. noviny z roku 1605 a francouzské noviny z roku 1631 — se podobaly formátem spíše knihám, nad něž vynikaly jen větším počtem tiskových chyb a horší jakostí papíru. Obsahovaly ty nejrůznější zprávy bez jakéhokoliv uspořádání a komentářů. Výtečně to charakterizuje záhlaví na první stránce starých Štrasburgských novin. Zprávy o všech vynikajících a pozoruhodných událostech, ke kterým došlo v Horním a Dolním Německu, Francii, Italii, Skotsku, Anglii, Španělsku, Uhrách, Polsku, Valašsku, Moldavě "v nynějším roce 1609".

V Rusku byl zakladatelem ruských novin car Petr I. Vydal k tomu výnos z 15. prosince 1702, jímž byly založeny noviny pod názvem "Vědomosti Moskevského státu", první to tištěné noviny na území Ruska. Car Petr I. byl nejen vydavatelem, ale i redaktorem, censorem a korektorem. Náklad se pohyboval mezi 30 až 400 exemplář a stály 2 kopějky. Zde malá ukázka z Petrových novin z dubna 1709: "Bylo zjištěno, že ženy a panny se objevují na veřejnosti, neznajíce pravidel cizozemského oblékání, jako hastrošové oděny jsouce. Šaty a atlasové suknice oblékají na špinavé spodničky, velice se potí, od čehož silný a hnusný zápach rozšiřují, kteroužto věcí nelibost hostů cizích budí. Nařizuji na poprvé, před vstupem do shromáždění umýti tělo se vší pečlivostí a dbáti úsilovně nejen čistoty svrchního šatu, ale i spodního, aby zápachem odporným nebyla ženám ruským hanba způsobována." Podepsán Petr I. —

Milí čtenáři, bud'me vděčni našim katolickým a všem krajanským novinám za to, že často za velkých obětí udržují naše noviny v české a slovenské řeči. Řeč je jediný autentický projev národa. Svoboda, zvyky, národní poslání se mohou zvrátit revolucí, jen v řeči není revoluce, nýbrž věčné přijímání, tichý a hluboký vývoj v souladu s křest'anstvím. Tisíciletá minulost protéká každým slovem a mateřská řeč je řeč dětství, poklad, který nám naše maminky dávaly do života. Věčně navazujeme na své dětství, mluvíme-li mateřským jazykem. Řeč sama je duše a kultůra národa, její skladba a čistota projevuje ty tajemné zákony myšlení. Tam, kde skřípá a vrzá řeč, skřípá a haraší něco v hlubokém bytí lidu. Každá nechutnost a jalovost řeči, banalita a ošumělost je příznakem něčeho zkaženého v kolektivním životě národa. Myšlenky jsou naše, ale řeč patří národu a národní slavné minulosti v křest'anském pojetí života. Každá korupce rodného jazyka porušuje národní vědomí, jak se to děje dnes, kdy národ žije pod karabáčem. Musím pochváliti tebe, moje rodná česká řeči, jazyku ze všech nejtěžší, s nejbohatšími významy a odstíny, řeči nejdokonalejší ze všech řečí, které znám. Bud' zdráva, moje rodná řeči, neboť tvými slovy mě maminka učila první modlitbičce, tvými slovy jsem poznával Boha a tvými slovy jsem pronikal do velkého tajemství sv. Evangelia. Tvými slovy jsem šel po prvé ke svaté zpovědi a tvými slovy mně kněz dával rozhřešení; tvými slovy jsem se loučil s rodným krajem a tvými slovy budu v myšlenkách vždy vzpomínati na rodný kraj.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoji meditaci. Pozdravuji vás všechny. Prosím o modlitby za staré a nemocné. Bůh vám všem žehnej.

Řeči rodná, jak jsi krásná,
dýcháš vůní rodné vlasti,
kde se cizák roztahuje
a okovy stále chrastí.
Přijde doba svoboděnky,
ruskou svoloč zničí křeč.
potom všude budem slyšet
naši rodnou, českou řeč.

Karel Pekárek.

TORONTO, ONT., CANADA:

Vážený dp.Víte,

zasíláme Vám poplatek za Hlas Národa za rok 1977. Oceňujeme Vaši dobrou práci a stěžuje-li si někdo, že časopis nedochází pravidelně, tak je to zbytečné, poněvadž je to vinou pošty a ne Vaší. Zde v Torontě máme stejné problémy s naším krajanským tiskem.

Srdečné díky a zůstáváme s přáním úspěchu

Vaši J. R. Kytlovi.

* * *

Milí manželé Kytlovi,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za slova uznání. Někdy je nám jich opravdu třeba. I když jsme plně přesvědčeni o správnosti vydávání českých katolických novin ve svobodné Americe, věřte, že se nahrne někdy těch problémů tolik, že člověku z toho hlava bolí.

Budete-li mít trochu času, napište nám něco o tom, jak to vypadá u vás v Kanadě.

S pěknými pozdravy od nás všech

Otec Vojtěch Vít

LAKE HAVASU CITY, ARIZ.:

Cténá redakce Hlasu Národa,

předně všichni přijměte upřímný pozdrav. Přejeme vám, i když opožděně, št'astný nový rok 1977 a aby vám Pán Bůh dal hodně zdraví, svatého požehnání a hodně odběratelů.

Posílám předplatné na H.N. a promiňte, že jsem se opozdila, ale přijeli k nám tuhle zimu na návštěvu přátelé z Kanady, Michiganu a i z Kalifornie. Potom můj muž musil jít do nemocnice na operaci. Zaplat' Pán Bůh, operace se podařila a tak už je doma. Zasíláme $20.00 na předplatné na rok 1977 a co ostane, je pro dobro tisku. Noviny přicházejí v pořádku, každé číslo jsme dosud dostali. Rádi je čteme.

Požehnaný nový rok a hodně zdraví vám přejí

Frank a Lillian Janečka

* * *

Milí naši čtenáři,

chvála Pánu Bohu, že pan Janečka je už z nemocnice doma. Pomodlím se za vás oba. Pěkně děkujeme za zaslané předplatné a za dar na tisk.

S přáním hojnosti zdraví a Božího požehnání

Otec Vojtěch Vít

OMAHA, NEBRASKA:

Cténá redakce,

posílám roční předplatné na Hlas Národa. Promiňte mi, že jsem se opozdila, ale mám již 6 let velké trápení. Můj muž už je celou tu dobu v nemocnici, je paralizovaný, nemůže mluvit ani chodit. Krmí ho jen takovou trubičkou, kterou mu dají vždy jen pár kapek nějaké tekutiny. Je mu 86 let. Každý měsíc dostanu jeho "Social Security" šek a tak jim jej posílám. Co můžeme dělat? Je to vůle Boží, jak říká velebný pán, a proti ni nic nezmůžeme. Tak co na nás Bůh pošle, musíme přijmout, neboť jen On ví, proč tak činí.

Tak se na mě nezlobte, že tak pozdě platím.

Se srdečným pozdravem

Frances Kozmarek

* * *

Milá paní Kozmárková,

děkujeme Vám srdečně za Vaše předplatné. Ani jsme nevěděli o Vašem soužení, které s takovou trpělivostí, vyrovnaností a odevzdaností snášíte a při kterém Vás sílí Vaše upřímná víra v Pána Boha. Pomodlím se za Vás u oltáře, aby i nadále Vás posiloval a Vaše utrpení pokud možno umenšil.

Je velikým darem Božím pro Vás, že se s tím dovedete tak smířit, jak nás tomu učí Kristovo evangelium, trpělivá paní Frances. Hůř jsou na tom ti kteří víru z různých důvodů ztratili, anebo nikdy neměli. Ti se při řeči o Bohu jen revoltují, když je někdy v nemocnici navštívím, a to pak člověk přímo cítí, co dokáže modlitba, když se k ní konečně odhodlají. — Pán Bůh vám oběma pomáhej!

Vzpomínám na Vás a modlím se za Vás oba

Otec Vojtěch Vít

LA CROSSE, WISCONSIN:

Cténá redakce,

opozdila jsem se s předplatným, protože čas moc rychle letí a na psaní mi zbývá nějak málo času. Než se člověk nadeje, měsíc je u konce. Když jsem byla mladá, tak ten čas utíkal pomaleji.

Hlas Národa se nám moc líbí i jeho menší formát se dobře drží v rukou a tisk je pěkně čitelný. Pěkné, poučné články si rádi přečteme a dopisy jsou zajímavé jako dříve. Škoda jen, že ty starší dopisovatelky nás jedna za druhou opouštějí. Také Mrs. Průša už je na pravdě Boží. Nedočkala se 65. výročí sňatku, které by dnes slavila. V duchu ji vidím, jak vypadala v roce 1926, kdy jsme byli v Chicagu 2 týdny — chlapci a děvčata z mnoha států. Pí. Průšová ještě s jinými nás učila, jak býti dobrými členy Sokola a vedoucími mládeže.

Mnoho dobrého vykonala pro nás a pro spolky, jejichž byla členkou. Jistě ji Pán Bůh odmění za dlouhý o dobrý život.

Anglická část Hlasu Národa je také zajímavá a důležitá, zvláště pro ty, kteří dobře česky nečtou, ale chtějí se česky naučit jako naši vnuci, kteří chtějí za dva roky jet do Čech a na Moravu.

Doufám, že uvidím v H. N. dopis z Racine — rozhýbej se! Přeji vám mnoho dobrých odběratelů, kteří tu i tam přispějí malým dárkem, abyste mohli ještě dlouhá léta tisknout poučný H.N. pro naše potěšení.

Zdař Bůh!

Anna Špiková

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za "Valentine". Víme dobře, že i když jste nedostala od p. manžela tucet růží, že si jistě vzpomněl jinak. Bud'te hodně zdrávi. Dostává-li se Váš dopis do novin teprve skoro za měsíc, je to proto, že s posíláním předplatného jich ted' přichází víc, a je-li vám to jen trochu možné, chceme většině těch čtenářů, kteří k tomu něco připíší, dát příležitost, aby se dostali do novin a měli tak aspoň na výstřižku památku na své upřímné psaní.

S hřejivým pozdravem

Fr. Vojtěch

BISON, KANSAS:

Cténá redakce,

posílám předplatné na Hlas Národa, který mám moc ráda. Nevím však, jak ještě jej dlouho bud číst, poněvadž už mi bylo 94 let.

Všechny vás srdečně pozdravuji a Pán Bůh vám žehnej!

Vaše čtenářka

Frances Kristine

Milá naše čtenářko,

ani nevíte, jakou radost nám udělalo těch pár řádečků od Vás. Vy staří vždycky něco připíšete, co nás potěší. Bud'te hodně zdráva, pomodlíme se, aby Vám Pán Bůh dal hojnost zdraví, abyste mohla Hlas Národa i nadále číst, když se Vám líbí.

Pěkně Vás pozdravujeme a at' Vás Pán Bůh ochraňuje.

Redakce

BARNWELL, ALTA., CAN.:

Milá redakce Hlasu Národa

posílám předplatné na naše české katolické noviny. Hlas Národa se mi velice líbí, ale nevím kdy mi vyšlo předplatné, poněvadž jste mi neposlali upomínku a tak se nezlobte jestli peníze posílám pozdě. V Kanadě nemáme žádné české katolické noviny a tak jsme moc rádi, že si je můžeme objednati od vás z Ameriky. "Katolík" jsme odebírali s manželem, ted' co jsem sama, manžel mně zemřel, tak ráda čtu ty naše "nové" noviny Hlas Národa.

Zůstávám s úctou vaše čtenářka z Kanady

Rose Kostelansky

* * *

Milá naše čtenářko z Kanady, potěšilo nás, že i v Kanadě se Hlas Národa líbí. Aspoň to společné čtení nás na tu dálku spojuje. Bud'te hodně zdráva, na Vašeho zemřelého manžela si vzpomenu modlitbou.

Otec Vojtěch Vít

CHICAGO, ILLINOIS.

Cténá redakce Hlasu Národa,

posílám šek na předplatné a ostatní je dar na tisk. Hlas Národa dostávám pravidelně v pondělí. Ráda jej čtu, neboť jsem z Chicaga a tak se ráda dovídám, co je tam u vás nového. Přeji vám hodně nových odběratelů. Všem v redakci a všem čtenářům přeji hodně zdraví, Božího požehnání.

Zdař Bůh. S pozdravem na všechny

Bessie Churan

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a Váš velkodušný dar $35.00 a za Vaše milá slova. Pěkně Vás pozdravujeme a přejeme z celého srdce hlavně zdraví, spokojenost a vyprošujeme Vám Boží ochranu.

Redakce Hlasu Národa

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Msgr. Petr Lekavý:

BYL V TOM HÁČEK

Jméno a národnost blahosl. Jana Nep. Neumanna

Diakritická znaménka jsou nejen početnější, ale v mnohém smyslu i významnější a charakterističtější pro český jazyk, než pro kterýkoliv jiný. Do české řeči je zavedl Jan Hus, který nabyl prvního vzdělání na farní škole v Prachaticích, kde asi ve stejné době chodil do školy i jeho přítel a nástupce v rektorátu na Karlově universitě pražské Kříšťan z Prachatic, jemuž Hus později psal několik dopisů a Kříšťan navštívil Husa ve vězení v Kostnici. Kazatel Havel Želivský říká v knize kázání, že matka Husova, vedouc svého syna do školy do Prachatic, cestou několikráte poklekla a za něho se modlila. I když toto je možná legendární dodatek, víme od Husa samého: "A matka má mě učila říkati: Amen, tak Bóh daj". (Jan Sedlák: M. Jan Hus, 76).

A právě ta prachatická škola byla předchůdkyní školy, do níž chodil později náš světec Jan Nep. Neumann.

(Pozn.: Anglické slovníky definují diakritické znaménko jako: "A mark added to a letter to indicate a special phonetic value." — V českém jazyku je to čárka nad písmenem, značící délku, a háček, značící **měkkost**. Původně za Husa to byla čárka nad písmenem, zvaná "nábodeníček krátký".)

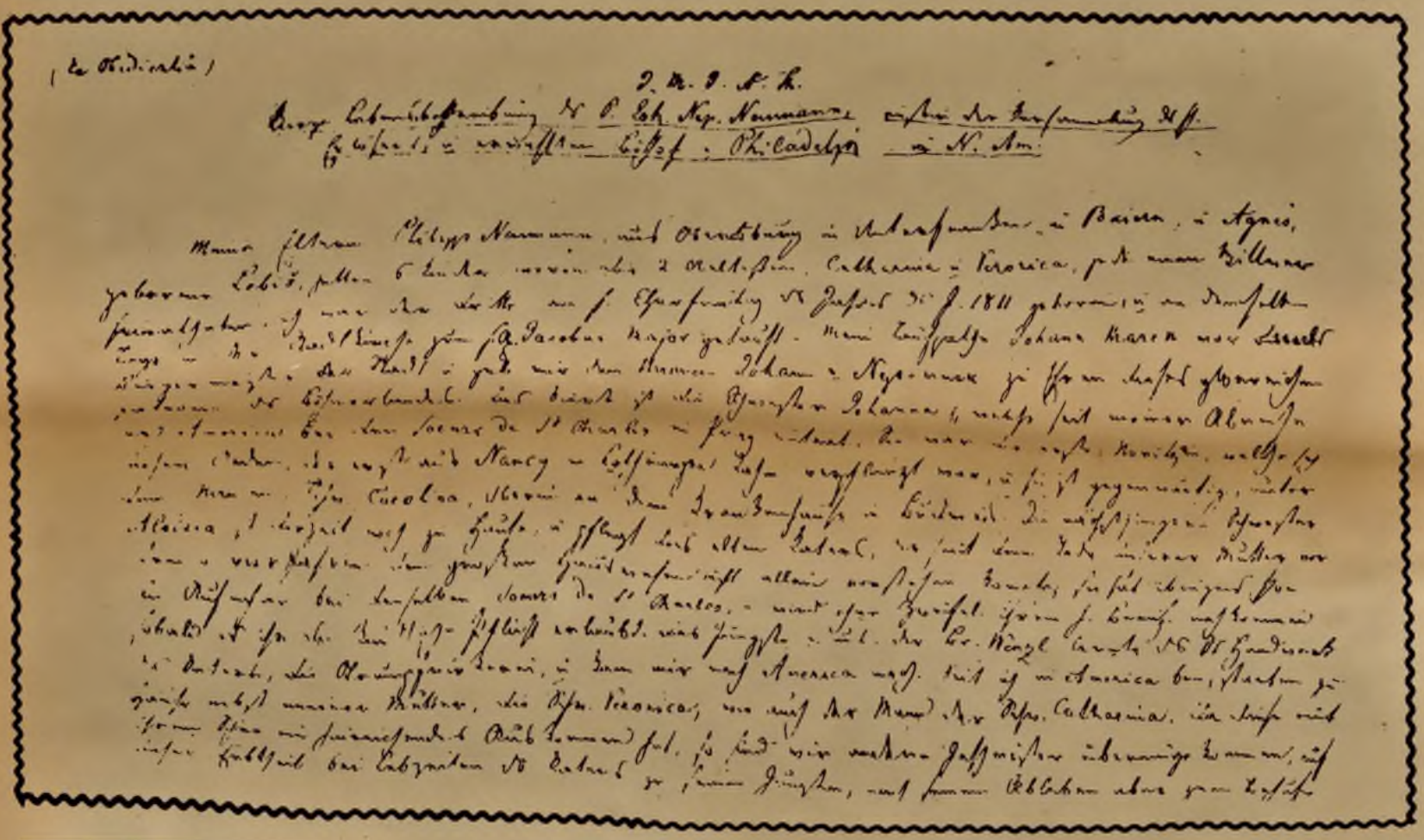
* * *

Jak toto souvisí s Neumannovou matkou? Obíral jsem se poslední rok podrobněji otázkou jména a případně národnosti této vzácné ženy, matky Neumannové, a třeba nemám valný přístup ke knihám, došel jsem k těmto závěrům: Jméno se objevuje ve čtyřech zněních: Lebisch — Lebis — Lepší — Lebiš.

1.) Zvláště v německých knihách bývá jméno uvedeno jako **Agnes Lebisch.** Tak je nacházíme také v německém křestním listě našeho světce, psaném v červnu r. 1831, pravděpodobně před jeho vstupem do semináře toho roku. To ovšem neznamená nutně, že tak bylo zapsáno v křestní matrice dvacet let před tím, nebo že matriční zapisovatel je zapsal správně, zvláště uvědomíme-li si plánovitou germanisaci těch let.

2.) Nejdůležitější a nejdůkladnější životopisec světců Rev. Michael Curley CSSR ve svém spise "Bishop Neumann" (r. 1952), udává jméno jako **Agnes Lebis,** dovolávaje se svědectví světce samého a také jeho synovce P. Jana Bergera CSSR v jeho životopise "Leben und Wirken des hochseeligen Johannes Neumann." (New York 1883). Curley praví: "Agnes Lebis, the daughter of a Czech harness maker".

3.) Čeští životopisci udávají její jméno jako **Anežka Lepší.** Je prý to vlastně původní české jméno, pozměněné vlivem germanisace. Tak uvádí jméno P. Emanuel Kovář CSSR v knize "Ctihodný sluha Boží Jan Nepomucký Neumann" (Brno 1910). Neměl jsem dosud možnost vidět tuto vzácnou knihu, znám ji jen z citátu Curley-ho. Stejné tvrzení nacházím v menším 24 stránkovém životopise: "Blahoslavený Jan Nepomucký Neumann" (napsal František Bezpalec, Bavorov, vytiskla Stráž, n. p. Vimperk. Vytištěno jako rukopis — Neprodejné.") Tato knížečka vyšla pravděpodobně během "českosl. jara" 1968, nebo 1969. Dílko říká prostě: "Matka Anežka, roz. Lepší, byla měšťanskou dcerou z Prachatic". Na straně 20-21 čteme: "Na hrob Neumannovy matky — (zemřela r. 1849) — postavili Prachatičtí — (po smrti Neumannově 1860) — sochu Neposkvrněné Panny Marie s pamětní deskou, kde byl německý nápis (pozn. Neumannův otec ještě tehdy žil; zemřel 10 měsíců po svém synu 16. října 1860): "Pravému sluhovi Božímu, zbožnému ctiteli Panny Marie, Janu Nep. Neumannovi, který se narodil v Prachaticích 28. března 1811 a zemřel 5. ledna 1860 ve Filadelfii v Americe, staví tento pomník jeho věrní přátelé." Socha i deska časem sešly, a nyní je na hrobě Neumannovy matky deska s nápisem: "Anežka Neumannová, matka blahosl. Jana Nep. Neumanna, biskupa ve Filadelfii, zemřela 13. 7. 1849 ve věku 70 let — a její matka Kateřina Lepší, zemřela 1. 6. 1800 ve věku 65 let." Tento nápis je někdy z doby po r. 1963, kdy byl Neumann blahořečen. Není mi známo, či zásluhou byl tento nápis pořízen a jak k němu přišlo.

4.) Konečně přicházíme ke čtvrté eventualitě, snad nejpravděpodobnější, protože pochází od světce samého: ku jménu **Anežka Lebiš,** s českým háčkem nad "š". Před několika dny se mi náhodou dostala do rukou fotokopie první stránky vlastnoručního životopisu Neumannova, psaná jeho rukou den před jeho biskupským svěcením 27. března 1852. Svěcení bylo druhý den na Smrtnou neděli, která byla ten rok také dnem biskupových narozenin, jak se světec na konci tohoto životopisu zmiňuje. Jde o kratičký životopis, který Neumann psal, jak říká v nadpisu "Ex obedientia — z poslušnosti." Drobné dílko je na čtyřech listech, psané droboučkým písmem — švabachem, dosti těžko čitelným. Světec je sám nadepsal: "Kurze Lebensbeschreibung des P. Joh. Nep. Neumann, ein Priester der Versamlung des Hl. Erlösers und erwählter Bischof v. Philadelphia, in N. Am." Česky to znamená: "Krátký životopis P. Jana Nep. Neumanna, kněze kongregace Nejsv. Vykupitele (redemptoristů) a zvoleného biskupa ve Filadelfii v Sev. Americe.) V samém začátku čteme, že jeho matka byla "Agnes, geborene Lebiš". Ač, jak jsme se zmínili, je dílko psané švabachem, jsou jména členů rodiny, jakož i některá jiná jména, psaná latinkou a "š" ve jméně matky má velmi jasný háček. Tato drobnost nepochybně představuje český původ matky Anežky tak, jak žil v rodinné tradici. Trochu dále na řádku 4—6 říká světec: "Můj kmotr Jan Marek (jak hezké české jméno, pozn. sazeče) byl starostou města a **dal mi jméno Jan z Nepomuku ke cti tohoto slavného patrona České země."** Je zajímavé, že jméno 'Nepomuk' se nenachází ve zmíněném křestním listě. Na stejné straně je uvedeno jméno biskupova nejmladšího sourozence bratra Václava (Wenzl), který přišel později rovněž do Ameriky, byl pomocníkem svého bratra a stal se rovněž redemptoristou. Ještě jiná maličkost. V křestním listu je uveden kněz, který ho křtil, jako "Ledetzký" s čárkou nad "ý", třebas jméno je psáno švabachem. Kmotr Jan Marek je uveden i s manželkou Barbarou jako občan prachatický.

Dosavadní badatelé o Neumannovi si háčku nad jménem Lebiš zřejmě nevšimli, neboť, neznajíce český jazyk, mu prostě nepřikládali žádný význam. Současné zjištění je dokladem cítění biskupova. On měl zvláštní poměr k Čechám, nikdy se neprohlašoval za Bavoráka po svém otci, ani za Rakušana, kam Čechy patřily. Říkal si a byl nazýván "Bohemian" a to nejen v územním smyslu.

Poznámka redakce: Tento velmi zajímavý článek Msgr. Petra Lekavého neuveřejňujeme proto, abychom se "přeli" o světce, který patří celé církvi a tím i všem křesťanským národům. Poněvadž však naši bratři ve víře německého jazyka mermomocí dokazují německý původ i maminky budoucího světce Jana Nep. Neumanna, je jen věcí spravedlnosti hájit si své, když jde o věci dobré a záslužné, jako je dobrý příklad zbožné matky. — Jinak považujeme svatost Jana Nep. Neumanna za veliký dar Boží pro lepší soužití katolických sousedů budoucích generací ve federované Evropě.

—1962— —1977—

VZPOMÍNKA

Dnes, 26. března, je tomu již patnáct let, kdy v Praze v Československu nepředstavitelně a tragicky náhle — ve stejný den — zemřeli moji milovaní rodiče

pan a paní

VÁCLAV a ZDEŇKA

DURCHÁNKOVI

Již patnáct let je tomu, moji drazí rodiče, kdy ustaly Vaše sladké řádky povzbuzení, ale krásné vzpomínky na všechnu Vaši lásku mi přinášejí posilu i potěšení; tak si Vás, moji drazí rodiče, v srdci uchovám navždy

VÁŠ SYN JARKA

(Dokončení ze str. 5)

A tak ten náš Kašpárek, to byla kapitola sama pro sebe. Měl moudrost prostého lidu i jeho chytrost. Sloužil dobrým úmyslům, a tím byl vlastně neporazitelný. Když už bylo na scéně nejhůř, přišel Kašpárek a všechno rozřešil svým rozumem a humorem. Kopecký musel představení vždy opakovat a stále byla stodola plná diváků. A pak přišlo to, co musilo přijít. Kopeckých prodali, co se prodat dalo, koupili vůz s plachtou, koníka a vydali se na pout' po Čechách.

Loutkové divadlo Matěje Kopeckého zahájilo svoji činnost. Matěj byl v sedmém nebi. Jaká volnost, jaká radost jej doprovázela od vesnice k vesnici, od města k městu. Jásot dětí je vítal všude, kam přišli. Když Matěj udeřil paličkami na buben, který si přinesl z války, a když oznamoval publiku, že se bude provozovat veliká komedie, nevídaná podívaná pro malé i velké, bylo to, jako když vyjde nad celou zasmušelou českou zemí najednou sluníčko.

Vůz s plachtou stál někde na návsi, pod ním byl pes Cikán a koza. Nedaleko se pásl koník, ve voze vrnělo už druhé dítě, Marie vařila na ohníčku večeři, Matěj skládal zase novou hru.

Tentokrát si vezme na paškál pokrytce! Však jim to Kašpárek řekne, jací jsou a jací by měli být. A řekne jim to česky! Žádné "Ich melde gehorsamst", — ale já pán — ty pán, jak říkával pan modrý abé Dobrovský.

Matěj Kopecký byl vlastenec a buditel, spravedlivý, dobrý, věřící pokrokový člověk. Bylo mu zcela jedno, když se někteří Škrholové na něj mračili právě proto, že se v jeho loutkách poznali. Jen když se jeho Mařenka usmívala! A proč by se neusmívala? Matěj byl její Matěj, a ona byla jeho Mařenkou, tou dobrou vílou . . . z opravdové lásky.

VALNÁ HROMADA SVU CHICAGO

Dne 18. února 1977 konala se v místnostech spořitelny Lincoln Federal výroční schůze chicagské místní skupiny Společnosti pro vědy a umění. Její předseda pro rok 1976 dr. Bedřich Šalanský-Kent zhodnotil ve své zprávě celoroční úspěšnou činnost skupiny, která dokázala po delší době klidu zaktivizovat znovu své členy — i oživit zájem svých příznivců. Během roku uspořádala chicagská místní skupina SVU dvě pracovní schůze, 5 programových večerů s hodnotnou všestrannou kulturní náplní, jejichž návštěvnost večer od večera vzrůstala, až naplnila přednáškový sál ve Staré Praze, kde se večery konaly, do posledního místa, a dvoudenní tématický zájezd. Ohlas, který vyvolal zájezd do Dvořákova Spillville a do Rochestru na Mayo kliniku ukázal, že i v budoucnu by se měly takovéto zájezdy zařazovat do programu. Na závěr své zprávy dr. Kent přečetl jména nově přihlášených 16 členů skupiny a požádal všechny přítomné o aktivní účast na dalším získávání nových členů.

Po schválení zprávy předsedy a tajemnice a pokladní pí. Boženy Riedlové bylo odstupujícímu výboru uděleno absolutorium a přikročeno k volbě nového výboru. Výbor byl zvolen v tomto složení: předseda dr. Frant. Schwarzenberg, místopředsedové: dr. Frant. Svejkovský a dr. Bedřich Šalanský-Kent, tajemnice: B. Riedlová, pokladní: Olga Kovářová, programové referentky: Vlasta Vrázová a Olga Svejkovská, tisková referentka: Olga Svejkovská.

Dr. F. Schwarzenberg poděkoval odstupujícímu předsedovi za jeho obětavou práci, jakou po celý rok místní skupině SVU v Chicagu věnoval, a ujistil ho, že se stejnou aktivitou chce skupina pracovat i letos, aby všichni její členové a příznivci, kteří se opětně budou scházet na přátelských večerech ve Staré Praze, odcházeli odtud s hřejivým vědomím, že jim tyto večery přinesly vedle příjemné atmosféry i nové hodnotné poznání.

Po skončení schůze promítl dr. Kent úzkému kruhu nově zvoleného výboru film "The Price of Peace and Freedom", vypůjčený z university De Kalb. Před promítnutím filmu promluvil dr. Kent o významu filmu a naléhavosti jeho poslání a upozornil, že filmu bude pro veřejnost promítán odbočkou Čs. národní rady americké "28. říjen" v sobotu 26. února. Toto promítnutí uvedl krátkým proslovem předseda ČSNRA dr. M. Ferjenčík, a jak jsme již o tom v H.N. i v Hlasateli psali, tento filmový večer odbočky "ČSNRA" — "28. říjen" byl návštěvností velmi úspěšný a měl veliký ohlas v celé naší exilní a krajanské obci. Vedle výzvy v našem zdejším čs. tisku, aby si nikdo nenechal ujít příležitost k shlédnutí tohoto důležitého dokumentárního filmu, přispělo k úspěchu večera bez pochyby i to, že dr. Kent vyzval všechny přítomné na Valné hromadě SVU, kteří film shlédli, aby jej doporučili telefonicky co nejširšímu okruhu svých přátel a známých, neboť burcující fakta o současném válečném potenciálu SSSR by měla být známa každému.

—os—

POUTNÍ ZÁJEZD DO EVROPY A DO ŘÍMA

POD ZÁŠTITOU

NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ V USA

OD 12. ČERVNA DO 7. ČERVENCE 1977

NA SLAVNOST SVATOŘEČENÍ BL. JANA NEP. NEUMANNA

rodáka z Prachatic a 4. biskupa Filadelfie

za organizační spolupráce

ČIHÁKOVY CESTOVNÍ KANCELÁŘE

V BERWYNU, ILLINOIS

LETADLEM "PAN AMERICAN WORLD AIRWAYS" CHARTER

K této významné události pro rodnou vlast našich předků, pro krajanskou Ameriku i pro všechny katoliky Spojených států, Čihákova cestovní kancelář nabízí všem zájemcům o cestu do Evropy ze všech států amer. středozápadu let do Evropy s dvěma různými zájezdy, které možno kombinovat. (Charter Chicago—Praha—Vídeň—Chicago je jeden, ale poutní zájezdy jsou dva.)

CENA LETENKY "CHARTER" JE $399.00

Chicago—Praha 12. června, Vídeň—Chicago 7. července (od 12. června do 7. července 1977)

● **První vedená výprava** trvá celkem 15 dní; ostatní dny jsou volné pro různé kombinace dle osobních přání. Odjezd z Chicaga — v neděli 12. června — přímým "Charter PA" letadlem do Prahy; tam začíná vedený autobusový zájezd do rakouské Vídně, Grazu, italských Benátek, šestidenní pobyt v Římě s účastí na svatořečení Bl. Jana Nep. Neumanna s audiencí u sv. Otce, papeže Pavla VI. Bude následovat návštěva Florencie, Milánu, Innsbrucku, Mnichova a zpět do Prahy. Návrat do Chicaga 12. července z Vídně.

CENA tohoto zájezdu (mimo letenku) je $499.00 a jsou v ní zahrnuty: cestovné autokarem, hotely, dvě jídla denně, zpropitné atd.

● **Druhá vedená výprava** trvá 10 dní a začíná v Praze 27. června. Z toho bude šest nocí v Praze, protože každý den se z Prahy vyjíždí autokarem na prohlídku náboženských a historických míst, mezi nimiž jsou Prachatice, rodné město sv. Jana Nep. Neumanna, Svatá Hora, v Praze kostel Panny Marie Vítězné s Pražským Jezulátkem, Týnský chrám na Staroměstském náměstí, Vyšehrad s kapitulním chrámem svatých Petra a Pavla a Slavínem, Karlovy Vary, České Budějovice a dvě noci ve Vídni, odkud pak je společný návrat "Charter" letadlem PA do Chicaga.

CENA této druhé kratší vedené autobusové výpravy je $289.00.

V obou případech (výprava 1 a 2) jsou tyto ceny platné s podmínkou, že hotelové pokoje jsou pro dva. Osobní pokoj pro jednoho je dražší. Ti, kdo nemají v Československu koho navštívit a chtěli by se zúčastnit obou vedených výprav, mohou tak učinit též. (Cena obou výprav pak ovšem je: $399.00 + $499.00 + $289.00.) Někdo se možná rozhodne pro první, někdo pro druhou výpravu a mezi tím zůstane u svých známých.

Kdo se rozhodne této pouti N.S.Č.K. do Evropy zúčastnit (via PAN AMERICAN AIRWAYS CHARTER) prostřednictvím Čihákovy cestovní kanceláře, musí se v ní závazně přihlásit do 1. KVĚTNA 1977 a poslat zálohu.

1. Na letenku je záloha $100.00 na osobu — šek se vystaví na: WESTERN NATIONAL BANK ABC CHARTER a pošle do ČIHÁKOVY CESTOVNÍ KANCELÁŘE.
2. Na vedenou autobusovou výpravu č. 1 (na 15 dní od 13. června) záloha činí také $100.00 na osobu a šek se vystaví na jméno: CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.
3. Na vedenou autobusovou výpravu č. 2 (na 10 dní — od 27. června) záloha činí $50 za osobu a šek se vystaví také na CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.

Naše adresa:

ČIHAK WORLD TRAVEL, Inc.

6302 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402 — Tel.: Chicago (312) 242-6110 — Suburbs (312) 795-9050

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

20. kolo —

SPARTA—SLAVIA 1:2

Branky: B. Veselý poslal ideální českou uličku Stránskému, ten vypálil bez přípravy z hranice trestného území pod břevno a Sparta vedla 1:0. D. Herda zahrál přímý trestný kop před spart'anskou branku, nejvýše vyskočil Segmüller a asi z 10 metrů hlavou do rohu branky vyrovnal na 1:1. Jedenáct minut před koncem zápasu kopala Slavia první roh, Hotový míč přetáhl, Frydrych odhlavičkoval na Segmüllera, jenž opět hlavou doklepl ve vítěznou branku — 1:2. Bylo to už vzájemné 191. utkání v Československu dvou nejstarších a nejpopulárnějších oddílů. Na derby se přišlo podívat 30.000 diváků. Slavia zvítězila celkem zaslouženě.

SLOVAN—FRÝDEK-MÍSTEK 1:0

Branka: Masný střílel trestný kop a Haraslín, který vystřídal dorostence Bártu, dal jediný gól.

TRNAVA—DUKLA 1:0

Branka: O jedinou branku utkání se postaral 18letý Fekete (posila ze Sence), který prošel jako blesk zadními řadami hostí a nezadržitelně skóroval.

ŽILINA—BRNO 1:1

Branky: Z náporu Brna vstřelil vedoucí gól Kotásek 0:1. Uniki Galvánek, z poměrně těžkého úhlu vystřelil, brankář Brna Hron stačil jen vyrazit a dobíhající Chobot vyrovnal.

BOHEMIANS—INTER 1:1

Branky: Střední obránce domácích Vacek zapomněl za sebou zcela volného Petráše, který dostal přihrávku od Novotného a bylo to pro Inter 1:0. Kanonýr Panenka z penalty přesně do opačného rohu, než kam šel brankář hosti Kovařík, vyrovnal.

PLZEŇ—LOK. KOŠICE 3:0

Branky: Jelínek po přihrávce Rejdy vsítil vedoucí gól. Po rohovém kopu Rejdy a přihrávce Dvořáka zvýšil na 2:0 Uličný. Po pěkné akci Rejda—Dvořák ukončil skóre zápasu Jelínek.

VSS KOŠICE—TEPLICE 3:1

Branky: Lipnický hlavou a VSS vedly 1:0. Gallis z penalty — 2:0. Gallis opět z penalty zvýšil na 3:0. Jediný gól za Teplice vstřelil Melichar z penalty — 3:1.

OSTRAVA—TRENČÍN 3:1

Branky: Foks utekl po pravém křídle, načechral míč přímo na Šreinerovu hlavu a Ostrava vedla 1:0. Domácí Sionko, který se obratným způsobem zbavil krátkou kličkou Mackury a bylo to 2:0. Ančic z hranice šestnáctky snížil na 2:1. Antalíkova branka dvě minuty před koncem potvrdila vítězství Ostravy — 3:1.

Tabulka po 20. kole

1.	Dukla Praha	45:21	29
2.	Slavia Praha	37:22	28
3.	Inter Bratislava	35:24	24
4.	Brno	29:25	23
5.	Trenčín	30:28	23
6.	Ostrava	29:21	22
7.	Slov. Bratislava	27:23	21
8.	Žilina	29:25	20
9.	Bohem. Praha	24:23	20
10.	Teplice	33:32	19
11.	Sparta Praha	26:30	19
12.	Plzeň	26:29	18
13.	Lok. Košice	30:41	17
14.	Trnava	14:33	16
15.	Frýdek-Místek	22:34	12
16.	VSS Košice	24:49	9

Nejlepší střelci

Panenka (Bohemians) — 13 gólů; Kroupa (Brno), Segmüller (Slavia), Marchevský (Frýdek-Místek) — všichni po 10 gólech.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

17. kolo —

Děčín—Jablonec 0:1
Branka: Dozorec.

Třinec—Kladno 1:0
Branka: Škereň.

Vítkovice—Prešov 0:1
Branka: Bubenko.

Vlašim—Du. B. Bystrica 1:3
Branky: Koukal — Albrecht 2, Šimček.

Nitra—Pov. Bystrica 1:0
Branka: Tóth.

Příbram—Martin 2:0
Branky: Barát 2.

Bardejov—RH Bratislava 1:0
Branka: Klimo.

Bohumín—Michalovce 1:0
Branka: Vojáček.

Prvních pět týmů v tabulce

1.	Prešov	32:10	28
2.	B. Bystrica	31: 9	27
3.	Třinec	25:12	24
4.	Jablonec	32:14	23
5.	Bohumín	25:12	22

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Kuvajt—Bahrajn 2:0, Austrálie—Tchajwan 3:0, Peru—Ekvádor 4:0, Bolívie—Venezuela 2:0, Paraguay—Brazílie 0:1, Hong Kong se kvalifikoval do finále asijské zóny MS vítězstvím nad Singapurem 1:0. Katar—Bahrejn 2:0.

Přátelské zápasy:

Inter Bratislava—Dynamo Kyjev 2:0, bratislavští fotbalisté zvítězili nad čtvrtfinalistou letošního PMEZ. O výsledku rozhodly góly Mráze a Brezika. Belenenses (Portugalsko)—Finsko 6:4; Tornados Dallas—Zenie Leningrad 0:1, v hledišti 17.000 diváků.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

37. kolo —

SPARTA—LITVÍNOV 2:3

Branky: Kalivoda, Vícha — Leška, Kokrment, Ulrych. Litvínov vedení Sparty vyrovnal, ale v průběhu druhé třetiny už vedl 3:1. V závěrečné třetině po obrovském tlaku Sparta snížila na 2:3, ale tím jako by byla střelecká norma Pražanů splněna a víc se nezmohla

KLADNO—VÍTKOVICE 1:2

Branky: Ed. Novák — Vůjtek, Svozil. Utkání se dá charakterizovat dost jednoduše: drtivá převaha Kladna, končící bez efektu na nesmírné obětavosti hostí a výborném brankáři Podešvovi, jeden zdařilý únik Vítkovic a druhý gól v síti Kladna rozhodl o vítězství hostů.

JIHLAVA—PARDUBICE 4:3

Branky: Veith 2, Výborný, Suchý — Haňka, Martinec, Beránek. Jihlava byla většinu času lepším týmem, a tak čtvrtý gól Veitha po učebnicové přihrávce Suchého definitivně rozhodl celý zápas.

PLZEŇ—BRNO 2:2

Branky: Vrabec, Ebermann — Černý, Balabán. Plzeň vedla 2:0, Brno snížilo na 2:1, pak měli domácí velký nápor, ale vyloženou šanci si nevytvořili, naopak stačil jeden bystrý protiútok soupeře a bylo vyrovnáno.

KOŠICE—Č. BUDĚJOVICE 3:3

Branky: V. Lukáč, Gold, Bačo — Kočer, Lála, Klabouch. Sedm minut před koncem zápasu Jihočeši zakryli výhled svému brankáři Pláničkovi a Bačova šťastná střela od modré čáry znamenala dělbu bodů.

BRATISLAVA—GOTTWALDOV 2:0

Branky: A. Šťastný, Císař. Bratislava po prvé třetině vedla 2:0 a od té doby ji nedokázal vyburcovat z letargie ani vlastní trenér doc. Horský. Utkání to bylo nevalné úrovně.

Tabulka po 37. kole

1.	Jihlava	158: 74	59
2.	Kladno	184: 97	57
3.	Sparta	136:115	45
4.	Bratislava	100: 96	40
5.	Č. Budějovice	134:128	39
6.	Pardubice	150:127	38
7.	Košice	147:147	34
8.	Plzeň	150:163	31
9.	Litvínov	122:160	31
10.	Vítkovice	117:138	30
11.	Brno	108:150	26
12.	Gottwaldov	94:205	11

POK

★

PAVEL PECHÁČEK:

O MLÁDEŽI, KTERÁ POZNALA POUZE TOTALITU

(Projev k 127. výročí narozenin TGM)

Washington D.C., 7. 3. 1977

Dámy a pánové!

V hodinách dějepisu se budou jednou české a slovenské děti učit, že k okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy, vedenými Rudou armádou, došlo 21. srpna 1968. Nebudou se učit pravdu. První okupační jednotky totiž vstoupily na československé území ve večerních hodinách už den předtím, tedy 20. srpna. Svět si docela samozřejmě zvykl brát za první den invaze datum, kdy se o vstupu vojsk do Československa prostě dověděl, respektive, kdy na tento fakt reagovala tehdejší československá vláda. Leč zůstaňme už při onom nepřesném datu 21. srpna. Důležité pouze je, že jednou se budou československé děti učit o 21. srpnu jako o dnu okupace, a nikoli dnu osvobození.

Podobně nepřesně se rozdělujeme na dva tábory i my, kteří jsme přítomni 6. března 1977 na vzpomínkové slavnosti u příležitosti výročí narozenin prezidenta Osvoboditele v blízkosti hlavního města Spojených států. Převážně si říkáme, že jsme z emigrace poúnorové nebo posrpnové. A jsme přitom stejně nepřesní jako v prvním případě, ale také už u toho zůstaneme, přinejmenším pro lepší přehlednost. Ve Spojených státech a jinde ve světě však žijí rovněž Češi a Slováci z emigrace poválečné, resp. předúnonorové, a emigranti z let šedesátých, kteří se dají těžko řadit mezi poúnorové, a spíš bychom jim měli říkat předsrpnoví. Řekl bych, že podstatnou dělicí čarou mezi námi přítomnými i mezi současnými československými emigranty všude ve světě je spíše skutečnost, zda jsme žili či nežili na československém území za vlády komunistické totality.

Ferdinand Peroutka připomíná, že i při budování první re-

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . . "

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažívé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

publiky — cituji — "byly starosti". Nové se nerodilo snadno, bez problémů, bez konfliktů, mezinárodní situace určitě nenapomáhala vnitrostátní stabilitě. Československo bylo ovšem právní stát a chceme-li proto srovnávat podmínky a okolnosti vývoje lidí v Československu v první republice s vyrůstáním v dlouhé poúnorové totalitě, pak dojdeme k závěru, že jde o propastný rozdíl.

Existenci takzvané První republiky zničila až hnědá totalita, trvající přes půl desetiletí. Nepřeme se nyní o intenzitu vlády násilí za druhé světové války a po únoru. Rozhodující je, že v prvním případě se nepřítel převážně nápadně lišil, protože nehovořil česky. V druhém případě mluvil nepřítel stejnou češtinou jako vy. Ve druhém případě nešlo o rozdíl národnostní, ale o příslušnost k straně a k ideologii.

Kdo nežil na československém území po roce 1948, je přinejmenším bez osobních zkušeností s dlouhodobou totalitou. Hovořil jsem s řadou skvělých lidí z poúnorové emigrace. Někteří z nich dokonce dlouhá léta pravdivě psali a píší o atmosféře komunistického koncentráku, jak se vlastně dá nazvat celé naše území. A přesto často nerozuměli, co skutečně znamená vyrůstat (či žít už zralý život) ve vybudované totalitě.

Německý okupační režim netrval 20 let a obyvatele našeho území tehdy spojovala poměrně silná národní jednota. Po válce scházely do únorového puče skoro tři roky, totalita se teprve připravovala a poúnorovým emigrantům nebylo možno pocítit její skutečnou, už dobudovanou podobu. Chyběl prožitek něčeho velmi obludného, co tak či onak poznamenalo každého v zemi přítomného jednotlivce. Když třeba řeknu, že tam "nikdy nic k ničemu nevedlo", bude tuto skutečnost chápat člověk, který žil v komunismu zcela jinak, než emigrace poúnorová. Je totiž těžké vysvětlit například permanentní pocit, a dokonce rozumově vědět, že kdokoli s vámi může kdykoliv udělat cokoliv. A určité permanentní nepřirozené nebezpečí ovlivní člověka i za dobu podstatně kratší než je dvacetiletí.

Hloubka vlivu poúnorové totality je nová i historicky. "Vděk" — v uvozovkách "vděk" — za to patří docela prostě úžasnému technickému pokroku. Technika ve službách totality je totiž nesmírně cenná zbraň. Svou roli hrál i fakt, že různými moderními komunikačními prostředky se podstatně zmenšil svět. Dnes se konečně i událost z druhého konce světa dotýká člověka mnohem bezprostředněji.

Nikdo zatím nikde nezhodnotil, co dokáže 20 let "moderní" totality, co způsobí negativního, ale možná i pozitivního. Nemohl. Teprve teď totiž k tomu začíná být čas. Musíme však přitom velmi opatrně užívat výrazu "generace". Mnoho příslušníků mé a mladší generace například prokázalo ochotu postavit se s holýma rukama proti sovětským tankům. Příkladně projevilo svou národní příslušnost, jakkoli se k nim jejich znásilněná a už socialistická republika chovala často macešsky. Nyní však ti sami mladí lidé — pokud jsou v exilu — například málo navštěvují různé jubilejní národní akce, jako je ta dnešní. Ale pozor, nejsou sami. Všimněte si, prosím, že percentuálně stejně málo navštěvují tyto akce posrpnoví emigranti generací starších. Ty, co nepřišli, tedy nespojuje věk, ale jejich společný život v dvacetileté totalitě.

Lidé do sebe ovšem v totalitě nesáli jenom záporné prvky: důsledkem projevu zla bývají někdy ve složité lidské duši i kladné stránky. Lidé čerpali ze zlých zkušeností různě; někteří jsme tedy tací, jiní onací. Ale jedno je posrpnovým emigrantům většinou společné a dělí je od poúnorových: jiné pořadí hodnot. A to se — bohužel — zcela přirozeně často týká právě projevů národního cítění.

Zdaleka dnes nemohu vyčerpat téma — jaká je posrpnová emigrace na rozdíl od poúnorové. A tedy do značné míry i téma — jaký byl náš národ v roce 1948 a jaký o 20 let později. Pro další debatu na tento námět však bude nejcennější věcnost a ztráta zbytečných vášní. Konečně, mezi příslušníky obou emigračních táborů jsou si jinak blízcí lidé jako vzdálení; individuální přístup k určitým otázkám neznivelizovalo ani 20 let temna. Nebyli to ani poúnoroví emigranti, nebyli jsme to ani my posrpnoví, kdo zradili národ. Pro vyšší princip nebo nízký zájem jej přece zradili **komunisté** už v době, kdy i poúnorovi emigranti byli ještě doma. Mnozí z těchto komunistů přestali být k svému vlastnímu režimu loajální teprve v roce 1967. A přesto i mezi nimi je dnes nutno dělat rozdíly na základě jejich vlastních závěrů z osobní negativní dlouhodobé politické činnosti v minulosti a na základě jejich **současného** snažení a zaměření. Nikoho přitom nenabádám, aby se takříkaje nechával "opít rohlíkem", aby nebyl opatrný, a aby pečlivě neposuzoval bývalé příslušníky komunistické strany podle jejich skutečné činnosti a nikoli podle jejich možného oportunizmu; aby je bedlivě neposuzoval podle toho, zda jsou ochotni přiznat svou vinu na minulosti.

Vezměme si však k ruce podpisový list československého manifestu o lidských právech — "CHARTY 77". Na něm jsou vedle podpisů doktorky Růženy Vackové, Prokopa Drtiny, syna slavného spisovatele a legionáře, Ivana Medka, řady kněží v čele s doktorem Zvěřinou, a mnoha jiných skutečných obětí celého čtvrtstoletí komunistické totality, také podpisy bývalých komunistů. Alespoň pro mne — se ti bývalí komunisté, kteří v Československu podepsali Chartu 77, nejen veřejně rozešli s komunistickou diktaturou, ale se i do určité míry očistili, a to tím nejstatečnějším způsobem . . .

Je velmi důležité, že v posledních týdnech se Západ — v čele se Spojenými státy — nebývalým způsobem otevírá boji za lidská práva ve světě. Svět je vlivem techniky a komunikací stále menší, každého se už nějakým způsobem dotýká událost z opačného konce zeměkoule; je stále aktuálnější tvrzení básníkovo, "že se nemáš nikdy ptát, komu zvoní hrana, protože vždycky zvoní také tobě." — A tady jsme zřejmě u jádra věci.

Dostáváme se pomalu k odpovědi na otázku, jaká je mládež, která poznala pouze komunistickou totalitu . . . Z povrchnějšího hlediska je odpověď prostá: ta mládež je různá. Sami ji znáte, jak přišla po 68 roce mezi vás do exilu. Někteří z nás mají sklon k materializmu, jiní vyznávají nestárnoucí humanizmus, další mají z každého něco; jsou mezi námi lidé slušní stejně jako lidé hrubí, poctiví jako nepoctiví, a každý reaguje na zážitky z komunistické totality trochu jinak. Někdo se totalitě přizpůsobil, jiný se víc zatvrdil.

Dovolte, abych se však otázal: "Nemohla ta mládež vlastně přijít mnohem horší? Mohl by se k tomu vůbec někdo divit?" — Tahle mládež nebyla školou ani společností vedena k ničemu solidnímu, k ničemu poctivému, k ničemu pevnému; učili ji fízlovat vlastní rodiče a mávat na 1. máje praporečky v ústrety cynickým představitelům nelidského režimu. Nejlepší příklady historie národa byly tabu, největšími postavami celé lidské historie — musili jim říkat jejich učitelé — byli Marx, Engels, Lenin, Stalin a případně Gottwald. Jedinými povolenými světonázorovými směry byly marxismus, ateizmus; jedinou vnucovanou praxí — materializmus. Není to vlastně malý zázrak, že tahle mládež stojí v 68 roce proti sovětským tankům? Není to pozoruhodné, že výsledkem její komunistické výchovy je masový antikomunismus? Tahle mládež se najednou zas a znova pídí po Masarykovi, po Ježíši, po tom, co je skutečně demokracie! Tahle mládež má dokonce určitý náskok proti svým vrstevníkům, kteří poznali pouze život na Západě, a svobodu pokládají za naprostou samozřejmost.

A najednou se dostáváme k onomu jádru, o němž jsme se zmiňovali před chvílí. Učení nepřirozené, učení protilidské, jakým marxismus je — lidská bytost natrvalo nepřijme. **A v tom leží celá naše naděje, i když na cestě k poznání stály nesmírně těžké oběti.**

Miliony obětí v Sovětském svazu, ve Východní Evropě, v Čínské lidové republice a jinde přinesly Solženicyny, Sacharovy, Havly, Michajlovy, Amalriky, Bukovské a přinesou desítky dalších; **přinesly důkazy, že generace, komunismem vychovaná, je pro komunismus ztracená.** Zní to neuvěřitelně, ale dnes i z takové komunistické Číny přicházejí zprávy o tom, že mládež se tam zcela nečekaně a pro režim naprosto nepochopitelně zajímá kupříkladu o nadpřirozené věci a zajímá čistě humanistické postoje.

A tak, **nebuďme pesimisty!** I když z hlediska lidského života je někdy nadějný obrodný proces příliš dlouhý, a i když třeba leckoho mrzí, jak si ta dnešní mládež například málo uvědomuje národní pospolitost. Nepopírá svou národní příslušnost, má pouze své specifické neradostné zkušenosti. Jak to napsala jedna exilová příslušnice mé generace: "My málo teskníme ,není po čem. Snad jen toužíme po tom, co jsme nikdy nepoznali. Dítě ze sirotčince, zvíře v inkubátoru, je ušetřeno stesku, ale o to víc vystaveno strachům, protože nemá základnu . . . My jsme přišli z docela jiného prostředí, než Vy . . . Vy jste opustili něco dobrého, něco stálého, krásného. Vy jste byli vytrženi z kořenů . . . Nás nevytrhli z kořenů, my jsme nikdy žádné neměli. Těžké je apelovat na hodnoty, které neznáme . . . Avšak — někteří z nás hledají společenství lidské, které jde napříč věky a národy."

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Kašpárkovo loutkové divadélko

oznamuje, že se přestěhovalo do Masarykovy školy, 5701 W. 22nd Place, Cicero, kde bude sehráno

v sobotu, 26. března 1977,

další představení jarní sezony. Začátek ve 4 hod. odp.

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek!!

K VELIKONOČNÍM SVÁTKŮM

blahopřání v české a slovenské řeči v cenách 20, 25 a 35¢ kus za všeobecné. Náboženské 25¢ kus. "Milým doma" české 20 a 25¢ kus, slovenské 20¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Importované **velikonoční pohlednice** (postcards), mnoho vzorů v pestrých barvách. S českým ohlavením 10¢ kus, poštou nejméně 12 za $1.10. Se slovenským ohlavením, větší, kus 15¢, poštou nejméně 12 za $1.75.

Kraslice z Československa ručně malované, mnoho krásných vzorů. 5 kusů v dárkové krabičce, $3.95, pošt. $5.65 — 2 krabičky poštou $9.75.

Kraslice umělecky v olejových barvách provedené s roztomilými figurálními výjevy, na stužce k zavěšení. Kus $2.25, poštou nejméně dva kusy za $6.05.

Ručně malované velké kraslice (husí) kus $2.25. Poštou nejméně 2 kusy za $6.05.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Valašky — ručně vyřezávané hole s rukovětí: orel — $6.95, pošt. $9.95. Ryba — $7.15, pošt. $9.15. Jánošík $18.00, pošt. $20.00.

Nová zásoba keramiky z Československa, mnohé novinky Přijďte si prohlédnouti náš bohatý sklad.

Souprava na kávu (konvice na kávu, konvička na mléko, cukřenka, 6 talířků, 6 koflíků) z lidové keramiky z Domažlic "Chodovia", pestře ručně malovaná na černém podkladě (Mocca Coffee set), $47.50, poštou. $50.00.

6ti kusová **souprava na koření** (Spice set) zn. "Chodovia", malovaná na bílém podkladě, $21.00, pošt. $23.00 Mnohé jiné, jako vázy, půllitry, srdíčka, atd.

Miniaturní políčka s nádobím (v 1 kuse) z Tupes na Moravě, $10.75, nyní $8.35, poštou $10.00.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, české a slovenské rekordy, šátky na hlavu, panenky v krojích a jiné. Seznam zdarma.

Mnoho českých knih na skladě a hodně dalších na cestě z Československa. Chystáme kompletní seznam knih — zajistěte si ho předem.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Jakým směrem jde nová U.S. zahraniční politika?

Washington. — Předseda republikánské menšiny v Domě representantů John J. Rhodes řekl, že zahraniční politika presidenta Cartera byla dosud pohromou; za dva měsíce prý dokázal ztratit pro Spojené státy více přátel než jiní presidenti jich byli schopni získat za čtyři roky svého mandátu. Svým jednostranným naléháním na respektování lidských práv, která jsou porušována v SSSR i v zemích lat. Ameriky, (ale v trochu odlišném pohledu na člověka) — odcizil Spojeným státům Brazílii, Argentinu a Uruguay, které nedávno odmítly přijmout U.S. vojenskou výpomoc.

Protože nerozvážně projevil svá přání o řešení otázky Blízkého východu, vyvolal příkrá prohlášení egyptského presidenta Sadata i izraelského premiéra Rabina, která svou strohostí a neústupností znovu oddálila naději na vyřešení arabsko-izraelského sporu. Carter také chce uspíšit uzavření smlouvy se Sovětským svazem o omezení strategických zbraní, v mylném očekávání, že snad Sovětský svaz se jím nechá ovlivnit k respektování lidských práv svých občanů. - (V té věci by snad president Carter mohl nakonec uspět, kdyby řekl "do ucha" Brežněvovi: "Soudruhu Leonide, dobře si vše promysli! Vždyt' Ti nakonec chci jen pomoci, jako pomohl můj předchůdce Roosevelt tvému předchůdci Stalinovi! Nechceš-li svůj mezinárodní komunismus pohřbit, nechceš-li — podle mého naivního soudu — prohrát v šachu Francii a Itálii — a tím celou Západní Evropu — musíš ze sebe aspoň na oko udělat pokrokového demokrata a popřát sluchu stížnostem svých kritiků. Jsou-li ti příliš nepohodlní, pošli je do Israele, nebo k nám. Tím ti zůstanou francouzský Marchais a italský komunismus slepě věrni — vždyt' vidíš z posledních volebních výsledků, jak v tom dovedou chodit — a zapíšeš se do historie marx-leninismu jako jediný skutečný záchrance a spasitel mezinárodního komunismu. Proto se už zbytečně nerozčiluj a pochop, že to myslím ve skutečnosti dobře jak s komunismem, tak s tebou. Chceš-li komunismus zachránit, musíš mu dát aspoň na oko lidskou tvář, jak o tom snil v Bratislavě či v Praze — už ani nevím jak se ta tvá država jmenuje — ale tomu soudruhovi říkali, tuším, Dubček Alexandroff.) — Projevy velvyslance Younga před Spojenými národy vzbudily u Afričanů klamný dojem, že Spojené státy se smířily s přítomností kubánských vojáků v Angole. — Posléze Carter poslal v nevhodný čas do Brazílie delegaci, která se měla snažit zabránit koupi západoněmeckých atomových reaktorů; tato delegace byla brazilskou vládou ihned neslavně poslána zpět domů. — Jiní pozorovatelé se však vyjadřují o Carterově zahraniční politice příznivě; teprve později se uvidí, kdo je blíže pravdě. Oheň s olejem však smířit nelze!

K uctění památky tragicky zahynulé rodiny — manželky a tří dětí Rudolfa Solfronka ml.

na jehož nevýslovném smutku máme živou účast, věnujeme rádi na tiskový fond našeho "Hlasu Národa", o jehož grafickou úpravu tolik Rudla pečoval, aniž jsme to věděli — namísto pohřebních květin — tyto dary:

Rodina Neradova $50, rodina Ševčíkova $20, manželé Šrotýřovi $20, Jana Duffková $20, Mike Madera $10, a na mši sv.: manželé Küsslovi $5, manželé Nevšímalovi $5.

Všem těmto upřímným dárcům za jejich štědrou obětavost vděčně děkuje redakce Hlasu Národa, Solfronkovi, a Fr. Vojtěch.

Dr. František Schwarzenberg:

NAD RAKVEMI SOLFRONKŮ

Přišli jsme se rozloučit s tělesnými pozůstatky těch drahých osob, jejichž duše jsou již v nebi, kde se těší věčné blaženosti. Vždyt' věříme, že smrt není koncem života, ale pouze přechodem z tohoto strastiplného života pozemského do života šťastnějšího, krásnějšího a věčného. Proto těm, kteří z našeho středu odešli ze srdce přejeme, že spočinuli již ve věčném míru a že již mohou hledět tváří v tvář svému tvůrci, který je zdrojem vší lásky a všeho milosrdenství.

Pláčeme ovšem spolu s těmi, kteří zde zůstali. Krutým osudem byla rozvrácena krásná, křesťanská a česká rodina. A takových rodin není mnoho. Přemnoho nadějí rázem pohaslo. Pouta vzájemné lásky byla zdánlivě na této zemi přervána, ač víme, že láska je bez konce a že láska i smrt přetrvá.

My, kteří jsme se zde dnes sešli opravdu nevíme, kde nalézt slova, kterými bychom potěšili pozůstalé, protože slova lidské útěchy nemohou utišit tak veliký bol.

Jediná útěcha může pramenit jen a jen z hluboké víry v život věčný a v nekonečné milosrdenství Boží. Díky Bohu takováto hluboká víra byla vám, pozůstalým dána. Jediné, co snad můžeme říci dnes my, je ujistit vás, pozůstalé, svojí láskou a svým přátelstvím. Vždyt' přátelství je v lidském životě jedním z nejkrásnějších darů. Přátelství přetrvalo ztrátu domova a vlasti. Ani exil nám nemohl zkalit přátelství. Naopak přátelství mezi námi často vykvetlo až v cizině, kde jsme více odkázáni jeden na druhého, než jsme snad bývali doma, mezi svými.

Ze srdce bych si dnes přál, aby vás pozůstalé alespoň trochu potěšilo vědomí, že s vámi soucítíme, že vaši ztrátu pocit'ujeme jako svoji ztrátu vlastní a že se spolu s vámi modlíme za věčnou blaženost v Pánu zesnulých a za brzké uzdravení toho, který ztratil manželku i děti.

Toto vám neříkám snad jen za sebe a za svoji rodinu. Říkám to za rodinu mnohem početnější, za celý ten veliký okruh lidí, kteří vás mají rádi, ze srdce rádi. Především ovšem mluvím za náš Velehrad a za "Hlas Národa". Sami víte, vy Solfronkovi, kolik jste vy i váš syn vykonali proto, aby Velehrad měl svou vlastní střechu nad hlavou a aby naši lidé mohli číst slovo Boží a noviny v jazyce rodném. A za to jsme vám neskonale vděčni.

Říkám to ovšem také za Klub "Domov", pro který jste za ta léta tolik udělali a který bychom si bez vás nedovedli snad ani představit. Vždyt' jste vskutku naši.

Byl jsem též vyzván, abych vám tlumočil soustrast předsednictva Československé národní rady americké v uznání vašeho zanícení pro naši společnou věc: pro udržení národního odkazu zde v Americe a pro osvobození našich bratří a sester, žijících doma pod útlakem bezbožeckého násilí a bezpráví.

Věřte tedy, že z hloubi duše vyslovujeme to jediné, co je dnes možno říci — ono staročeské přání: aby vás Pán Bůh potěšiti ráčil. A drazí zesnulí, drazí vám i nám, nechť odpočívají ve věčném pokoji.

18. března 1977

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ A UPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

Všem našim přátelům a známým oznamujeme, že po delší vážné nemoci nám odešel na věčnost náš drahý manžel, otec a dědeček, pan

FRANTIŠEK KUČERA,

bývalý statkář z Vlčnova na Moravském Slovácku,

kde se narodil 25. února L. P. 1900, a do USA přišel za svobodou v padesátých letech, když viděl, jak bezbožecký komunismus připravuje jeho rodné vlasti utrpení nesvobody. V chicagském exilu byl jedním ze zakládajících členů Sdružení exulantů a po několik let svědomitým údržbářem společenských místností bývalé budovy ČSA v Ciceru.

Milosrdný Bůh si jej k sobě zavolal téměř ve spánku v sobotu večer, 19. března 1977, o svátku sv. Josefa — patrona dobré smrti. Právě týden před tím — také v sobotu — se náš otec na smrt připravil přijetím Kristových svátostí, které jsou pro nás věřící, zárukou věčného života a vzkříšení.

Rozloučili jsme se s ním v pondělí, 21. března v 8 hodin večer pietní vzpomínkou a modlitbou v Maříkově pohřebním ústavu na Čermákově třídě v Berwynu, Ill., a v úterý, 22. března v 10:30 hod. dopol. jsme uložili jeho tělo do rodinné hrobky v mausoleu na hřbitově Woodlawn.

Mše sv. za spásu jeho duše bude obětována u sv. Prokopa v Chicagu tuto neděli, 27. března v 10:30 hod. dopoledne.

Všichni, kdo jste našeho přísného, ale dobrého tátu znali, prosíme, abyste si na něho s námi laskavě vzpomněli tichou modlitbou. Nechť odpočívá po celoživotním boji a neúnavné práci v pokoji Páně.

Všem našim rodinným přátelům, známým a spolkovým krajanům ze srdce děkujeme za jejich účast na modlitbách v pondělí večer, a v úterý dopoledne na pohřbu. Upřímně děkujeme dp. Vojtěchu Vítovi, O.S.B., našemu českému misionáři od sv. Prokopa v Chicagu, že nám přišel našeho tatínka a dědu zaopatřit, a že nás při smuteční vigilii i při pohřbu tak upřímně a přesvědčivě utvrzoval Písmem sv. v naší křesťanské víře, naději a lásce.

Stejně upřímně děkujeme všem dárcům květin, peněžitých obětin na mše sv., nosičům rakve, pohřebnímu ústavu Mařík a synové, varhaníku, p. prof. Františku Kubinovi a zaměstnancům Umlaufovy restaurace "Café Europe" v Ciceru za jejich odborné a laskavé služby.

Díky a Pán Bůh zaplať všem.

FRANTIŠKA KUČEROVÁ, manželka;
JOSEF s chotí MARIÍ, roz. Cáhlovou, syn a snacha;
JOSEF, VÁCLAV a ROSTISLAV KUČEROVI, vnuci

ÚMRTNÍ VZPOMÍNKA

Právě před rokem odešel v těchto dnech (20. března) na věčnost můj bývalý manžel

BENEDIKT KOLÁŘ

Pro vzpomínky na vše dobré a krásné, co nám bylo dopřáno v mladších letech společně prožít, vzpomínám na něho v tyto výroční dny smutku jeho rodiny a dodatečně znovu děkuji jeho i svým přátelům za dary na mše sv. za spásu jeho duše, které jsem dala odsloužit dp. Vojtěchu Vítovi, O.S.B. Celkem to bylo sto dolarů a mezi dárci, jimž tímto děkuji, byli tito Benovi známí a přátelé:

Honza a Emily Švec, Karel Švec, Vojta a Jiřina Chlachulovi, Jožka a Věra Jakubíčkovi, Mirek Chybík s manželkou, Pavel a Zdeňka Svačinovi, Jožka a Věrka Jakubíčkovi, Karel Nerada a Edy Zebig. Ještě jednou jim děkuji, že se přišli s Bennym při jeho pohřbu rozloučit a zavzpomínat si na společné těžké začátky v Americe.

Vám všem vděčně děkuje

JANA DUFFKOVÁ-KOLÁŘOVÁ

Oblak a valčík

(Nová kniha Ferdinanda Peroutky)

Pod tímto názvem vydalo exilní nakladatelství "Sixty Eight Publishers" v Torontě svoji čtyřicátou publikaci. O Peroutkově knize referoval v Amerických Listech a v Českém Slově Jaroslav Dresler. Shrnul svoji kritiku v závěr: "Román vysoko převyšuje českou beletrii, vydanou v poslední době doma i v cizině."

Autor přivádí čtenáře k letům předválečným, nacistické okupaci a koncentračním táborům. Ale kniha svým zaměřením je nadčasová, hovoří k dnešku — jako k včerejšku. Nepodobá se knihám z koncentračních táborů a nacistických věznic — jež vycházely doma pod péčí a dohledem ministerstva informací. Toto měli komunisté v rukou již od roku 1945, a jen tu a tam vyšla kniha nezatížená propagandou.

Nejenom pro nás starší, ale i pro mladou generaci je v knize zobrazena doba, je v ní něco — o čemž se nelze dočíst v Naučném slovníku, nebo v historické studii. Je v ní tehdejší život sám: drobné i velké starosti lidí, pohnuté události doby — jež drtila jednotlivce i celé národy. Spisovatel nás přivádí do Vídně k obskurním počátkům Adolfa Hitlera; v dalších kapitolách vyličuje prostředí a společenský život v Praze. Tam žili ti hrdinové románu: Kraus, Sylvestr, Pokorný, Novotný a mnozí další, jimiž Peroutka zalidnil svoji knihu. Pro nás, kteří jsme prožili tuto dobu, zažili puls života Prahy, v době její svobody i slávy — vystupují postavy románu skutečně živé. Tak jsme je znali v jiném vydání, se stejnými osudy. Máme pro ně jen jiná jména, své jiné situace, podobný rámec, do kterého bychom je vložili, kdybychom to dovedli románově vylíčit. Potkávali jsme tyto postavy na křižovatkách našich životů, stýkali a radovali se s nimi, někdy i potýkali. A zde je máme v mistrné zkratce. Každá z postav románu zapadá do souzvuku dějinného dramatu.

Život v koncentračním táboře prožívají postavy románu v nerovném zápasu o holou lidskou existenci: židé trpí nejvíce — až jsou nemilosrdně nahnáni do transportu k vyhlazující cestě. Ostatní se snaží přežít, mnozí z nich nevydrželi. Tábor je mezinárodní, Poláci a Rusové mají rovněž údělem horší zacházení od SS-manů. V táboře jsou i Němci, mezi nimi němečtí komunisté. K nim nalezli cestu komunisté všech národností. Záhy, po osvobození tábora se však projevili. Američané, kromě potravin, uvedli do táborů i svoje demokratické metody. Byl ustaven Mezinárodní výbor osvobozených vězňů; komunisté jej ale s velkým hlukem hned rozbili a ustavili si svůj výbor. Na prahu osvobození se vynořila nová, násilnická vlna.

Nakladatelství "Sixty Eight Publishers, Inc", P.S.A. 695 Toronto, Ontario, Canada, zasluhuje dík za vydání knihy **"Oblak a Valčík"**. Přečetl jsem ji jedním dechem a srovnal v duchu svoje zážitky s autorovými. Je to perla v záplavě žalářnické literatury, jež vycházela u nás po válce. Musel jsem se vracet ke každé kapitole a znovu ji číst. Exilu bylo odevzdáno dílo, jež mohl napsat jen ten, kdo je obdařen dobrým lidským srdcem, moudrostí a talentem. Dílo, jež v čtenáři neprobouzí lacinou nenávist, nýbrž hluboký smutek. Smutek nad tím, kam až může klesnout člověk.

Martin Hrabík,
politický vězeň

Státní tajemník Vance odletěl do Moskvy

Washington. — President Carter oznámil, že 25. března státní tajemník Cyrus Vance odletí do Moskvy, aby tam jednal s mocipány v Kremlu. V kufru ponese návrh Carterovy vlády na oboustranné omezení nukleárních strategických zbraní. Bude se snažit přivést Sověty k pokračování v jednáních o omezení strategických zbraní (SALT), která nyní stojí na mrtvém bodě. Platnost dosud uzavřené smlouvy SALT má vypršet letos v říjnu.

Doufejme, že všichni strůjci a plánovači U.S. zahraniční politiky nové Carterovy administrace vidí do složitostí dnešní mezinárodní situace daleko hlouběji, nežli autor "Souostroví Gulag", nebo jen obyčejní vězni, kteří vyvázli s nezlomenou páteří z komunistických koncentráků. At' nám však prominou budeme-li nadále pochybovat o tom, že dosáhnou nějakých výhodnějších obchodních podmínek se Sověty jen tím, že jim budou dále ustupovat.

Z Aliho se stal Charlie

Stockholm. — O minulých vánocích 1976 Ali, pes švédského krále Karla XVI. Gustava, objevil v zasněženém parku nedaleko královského paláce ve Stockholmu jedno čínské děvče ležet ve sněhu v bezvědomí. Král je dal ihned dopravit do nemocnice, kde se lékařům podařilo dívce zachránit život. Byla by asi bývala zmrzla, kdyby ji Ali býval neobjevil.

Zpráva o této věci se dostala do světového tisku. Hned nato začaly přicházet švédskému králi protestní depeše z celého arabského světa, protože jednak ve jméně Ali je obsaženo jméno Allaha, a jednak Ali byl čtvrtý arabský kalif, který byl zároveň adoptovaným synem Mohameda—proroka. Dávat toto jméno psovi by tedy bylo neuctivé a pro mohamedány urážlivé. Švédský král dal tedy přednost duchu smířlivosti a napříště bude zvát svého psa "Charlie" namísto "Ali". Kdo ví, zda Arabové by také nerozhodli embargo zemního oleje proti Švédsku, kdyby král zatvrzele odmítl změnit jméno svého psa.

Ještě že obyčejné malé "k" dovede změnit arabské jméno "Ali" na českého Alika! Kolik tisíc psů v naší staré vlastisíc psů v naší staré vlasti slyší asi na jméno "Alík", a arabský Allah či Ali může klidně ve svém ráji spát, protože to české "k" jej ze spánku nevyruší. — A také je tak trochu škoda, že dnešní švédský král Karel XVI.-Gustav neumí aspoň trochu česky — když má mezi svými poddanými na deset tisíc uprchlíků z komunistického Československa, — protože, kdyby udělal ze svého miláčka psa Aliho — českého Alíka, byl by zabil dvě mouchy jednou ranou: Za prvé: mohl se tím vyhnout zbytečné diplomatické zápletce s moslemskými Araby, a za druhé by býval nemusil poplést svého zamilovaného psíka, který by mu klidně to české "k" odpustil a poslouchal švédského pana krále stejně věrně na zavolání "Alík" jako "Ali", zatímco na zavolání "Charlie" jej vůbec neposlouchá!

Vztahy mezi Brazílií a USA jsou napjaté

Rio de Janeiro. — Podle zákona z roku 1976 vojenská výpomoc Spojených států má být poskytována pouze zemím, které neporušují hrubě základní lidská práva. Už v říjnu 1976 byla Brazílie informována diplomatickou cestou o této nové U.S. politice. Nyní došlo mezi USA a Brazílií k výměně diplomatických nót o této věci: Brazílie ve své notě odmítla přijmout nabízenou americkou výpomoc ve výši 50 milionů dolarů, protože tato výpomoc byla spojena s podmínkou, že Brazílie nebude porušovat základní lidská práva svých občanů. Brazilská vláda vytkla ve své notě Spojeným státům, že prý se míchají do vnitřních záležitostí Brazílie, což je v rozporu se základní listinou OSN. Spojené státy zase ve své notě citovaly jiné ustanovení základní listiny OSN, ve kterém se říká, že starost o lidská práva "přesahuje národní hranice".

Vztahy mezi oběma zeměmi byly napjaté už za presidenta Forda. V důsledku tohoto napětí Brazílie silně zvýšila cenu své kávy, zakoupila atomové reaktory nikoliv ve Spojených státech, nýbrž v Západním Německu, a v angolské občanské válce se postavila na stranu angolského prokomunistického hnutí MPLA.

Kouření neprospívá ani lidským zárodkům

Bonn. — Skupina západoněmeckých vědců vykonala v době deseti let důkladnou studii o tom, co žena má dělat a čeho se musí varovat v době těhotenství. Mimo jiné dospěla také k tomuto závěru: Žena, která si přeje mít zdravé dítě, by neměla být starší než 30 let, v prvních třech měsících těhotenství by se měla vystříhat pití alkoholických nápojů, vůbec by neměla kouřit, měla by užívat pouze těch léků, které jsou podle lékařského dobrozdání naprosto nutné. Také otec dítěte by neměl být notorickým kuřákem.

Cizinci jsou verbováni do rhodéské armády

Johannesburg. — Rhodéská vláda přijímá do své armády také cizí dobrovolníky. Dosud se přihlásilo ke službě v rhodéské armádě, která je dobře placena, asi 400 Američanů a celkem 900 občanů z Británie, Austrálie, Jižní Afriky, Kanady, Portugalska a jiných evropských zemí. Tito vojáci většinou už dříve bojovali ve Vietnamu, nebo v Severním Irsku, či jinde v Africe. Domorodá rhodéská armáda čítá 6,000 mužů, včetně černošských dobrovolníků. Hlavním úkolem této armády je dnes boj proti černošským guerilům; občas také provádí vpády do pohraničního území sousedního Mozambiku, kde rhodéští guerilové mají své tábory.

V městských volbách ve Francii zvítězily levicové strany

Paříž. — V neděli 13. března se konala první část voleb ve francouzských městech s víc než 30,000 obyvateli; komunisté zvítězili v 60 městech, socialisté v 56 městech a koalice parlamentní většiny presidenta Valéry Giscard d'Estainga pouze v 34 městech. Minulou neděli 22. března se konaly volby v druhé části velkých měst. Společná kandidátka "Národní fronta" levicových stran komunistů a socialistů opět zvítězila, takže mají levicové strany zajištěnu správu více než poloviny z 221 francouzských měst s více než 30,000 obyvateli. Minulou neděli se také po prvé za 106 let konala volba starosty Paříže. Zvítězil v ní gaullista Jacques Chirac, bývalý ministerský předseda a odpůrce nynějšího francouzského presidenta.

Francouzští socialisté a komunisté nyní doufají, že zvítězí při příštích parlamentních volbách, které se budou konat v roce 1978. Francouzi by si měli uvědomit, že zmocní-li se jednou ve Francii komunisté vládní moci, definitivně si přestanou hrát na "francouzské národní komunisty", Moskva na ně vycení zuby a zakousne i "italské národní" demokratické marxisty. Pak by ovšem třetí světový požár už na sebe dlouho čekat nedal a naše svobodná Amerika by neměla příliš času na to, aby se rozpomínala ,kdy prodala Sovětům na úvěr oprátku k popravě své vlastní svobody a musila by rozhodně a odvážně jednat.

ARTHRITIS-RHEUHA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více lahviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročisťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Nedivíme se tedy pranic, že vyjednávaní mezi Vatikánem a Krivinálem bylo náhle přerušeno zákazem z Wilhelmstrasse z Berlína. — "Ach, milý Done Bosko, nedá se nic dělat," svěřil kteréhosi večera v sněmovních kuloárech Donu Boskovi ministr Vigliani. "Nemožno kupředu! Bismarck je proti a Prusko má přece osudy naší politiky ve svých rukou."

Zákazem berlínským ukončila se úřední úloha Boskova. Nebylo možno dosíci všeho, ale bylo dosaženo mnoho. — Ačkoli stín Bismarckův zastrašil na chvíli vládu italskou a překazil na dlouho smír vlády se sv. Stolicí, pokračovala vláda přece ve jmenování nových biskupů, dávala své exequatur novým farářům a tak se vyvinul stav, jak jsme zvyklí jej nazývat modus vivendi. Don Bosko nevyhrál plnou sázku, ale vyhrál mnoho.

Mnohem lépe se mu dařilo roku 1878 po smrti Pia IX. Za mezivládí na stolci papežském obávala se vatikánská diplomacie, a to oprávněně, zdali vláda dovolí, aby se v Římě nerušeně a svobodně konala volba nového papeže. Vzpomněli si na Dona Boska, že před sedmi lety byl úředním jednatelem mezi vládou a svatou Stolicí. Poprosili jej tedy, aby zkoumal smýšlení vlády. Don Bosko zašel nejprve na ministerstvo spravedlnosti, obsazené Mancinim. Byl přijat nevlídně. Zaklepal tedy u ministerského předsedy Crispiho. Ministerský předseda odpovídal napřed vyhýbavě, když však mu Don Bosko řekl, že přichází k němu jako plnomocník a ve jménu kardinálského sboru, že žádá odpověď jasnou a určitou, že jinak se bude volba papeže konat v Benátkách nebo ve Vídni, dokonce snad i v Avignonu, tu se Crispi na okamžik zamyslil, potom podal Donu Boskovi ruku a řekl: "Povězte kardinálskému sboru, že vláda zaručuje svobodnou volbu papežskou. Nic se nestane, co by rušilo klid."

A pan ministerský předseda změnil hned tón své řeči. Pravil přívětivě a přátelsky Donu Boskovi: "Poslouchejte, ještě jsem nezapomněl na Turín z roku 1852 a na svou ubohou světničku vedle Consolaty v ulici Sirotčí. Vzpomínám si také, že jsem byl u vás v oratoři několikrát u zpovědi."

"Nevzpomínám si již," odvětil usmívaje se Don Bosko, "ale potřebujete-li ještě mých služeb, jsem ochoten vyhovět." A staří známí se dali do řeči jako nejlepší přátelé. Crispiho dojímala vždy vzpomínka na mladá léta, ztrávená v hlavním městě piemontském. Byl za revoluce r. 1848 zvolen poslancem za Palermo. Po návratu Bourbonů utekl ze Sicílie do Turína, ohniska italského risorgimenta. Žil tam ve velké bídě. Pokoušel se o chléb jako novinář, rád by se byl stal obecním sekretářem, ale nic se mu nepodařilo. Ve velké bídě zaklepal tehdy u Dona Boska, a byl u něho půldruhého měsíce hostem. Jednou mu dal Don Bosko i boty. Zatím se věci změnily. Crispi se stal ministerským předsedou, a jeho dobrodinec, který před třiceti lety ho zachránil od smrti hladem, stál před ním a prosil o jeho milostivé rozhodnutí.

Změna věcí Dona Boska nic nepřekvapovala. Před 10 lety, v únoru 1867, seznámil se Don Bosko v paláci Farnese v Římě s neapolským králem Františkem II. Bourbonem, vypuzeným od revolucionářů. Královští manželé pozvali Dona Boska do paláce, aby jim v jejich soukromé kapli sloužil mši sv. 7. února. Don Bosko připojil ke mši svaté i promluvu a zdůrazňoval křesťanskou péči o spásu duše: "Je nezbytně třeba myslit," pravil, "na spásu duše. Pozemská dobra můžeme dnes ztratit, zítra zase jich nabýti. Jestliže však duši ztratíme, máme vše navždy ztraceno."

Po mši svaté pozval král Dona Boska na snídani a znenadání se světce otázal: "Co myslíte, důstojnosti, my jsme ztratili ne jedno, nýbrž dvě království, můžeme jich zase nabýti?" Don Bosko, jenž takové otázky se nenadál, na chvíli se zamlčel, a potom řekl, obvykle se usmívaje: "Starejme se, pane, abychom nabyli království Božího, na tom závisí naše všechno."

"Ale mluvím o království pozemském," podotkl král. "Kdybyste věděl, jak moji poddaní mě litují a zvou k návratu!"

"Prozatím zařídil Pán Bůh věci jinak. Vaše Veličenstvo smí nyní o sobě říci, co svého času napsal Jeremiáš: Otcové naši hřešili, a my nepravost jejich jsme nesli. Kdo by mohl zapomenouti na ústrky, jaké bylo Církvi vytrpěti v království neapolském od vašich předků? Hříchy přecházejí s otců na syny a často trpí nevinný za vinníka."

"Královna a já jednali jsme však dobře a jsme ochotni dál dobře činit, až revoluce . . ."

"Dobře, pane, ale neste jen své neštěstí odevzdaně, jako smírnou oběť!"

"Ale jak vše skončí?"

"Vše skončí tak, že Vaše veličenstvo již nikdy neuvidí Neapole." Král sklopil oči a zašeptal: "Přál bych si ovšem budoucnost jinou, ale přijímám vše odevzdaně, jako smír za křivdy, které má rodina páchala na Církvi."

Královna nesouhlasila však ani s předpovědí Boskovou, ani s odevzdaností manželovou. Tvrdila, že v království neapolském se poměry den ze dne horší, královským straníkům přeje štěstí a podle všeho zdání nenechají lepší dny dlouho na sebe čekat.

Po optimistických slovech královniných povstali všichni od snídaní. Král prosil Dona Boska o požehnání a vyprovodil jej, královna trochu nemile rozrušená předpovědí Boskovou, odešla sama z jídelny.

Předpověď se splnila do slova. Když piemontské vojsko obsadilo Řím, utekla královská rodina neapolská do Paříže, kde král František II. zemřel roku 1894. Královna jej přežila skoro o třicet let a zemřela 19. ledna 1923 v Mnichově. Ani král, ani královna neuviděli již nikdy Neapole, jak jim Don Bosko předpověděl.

Don Bosko se nestýkal jen s lecjakými obětmi risorgimenta, nýbrž i se samým podněcovatelem a duší všeho povstaleckého hnutí, s Cavourem.

Pokračování

PILGRIMAGE TO EUROPE FOR THE CANONIZATION OF BLESSED JOHN NEUMANN

sponsored by the
NATIONAL ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
in conjunction with
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

Departure
from Chicago via Pan American World Airways Charter to Prague on June 12

Returning
to Chicago from Vienna July 7th

CHARTER COST $399.00
(including applicable taxes)

Two separate optional pilgrimages have been developed in conjunction with this Charter:

No. 1 — 15 DAY TOUR — Begins in Prague, June 13th. Includes Vienna, Graz, Venice, 6 days in Rome to share in the Saint John Nep. Neumann. Canonization Ceremony, the triduum on the three following days, the audience with the Holy Father and to witness the glories of the Great cities of Florence, Milan, Innsbruck and Munich. Included is transportation via Deluxe Motorcoach, Hotels, 2 Meals daily, Sightseeing, Transfers, Tour Escort & more. COST: $499.00

No. 2 — 10 DAY TOUR — Begins in Prague on June 27th. Includes 7 nights in Prague with 6 Pilgrimages and sightseeing trips to religious and historical points in Bohemia, such as Tyn Church, "Our Lady of Victory", Svatá Hora (Holy Mountain), Karlovy Vary and Vyšehrad, a special trip to Prachatice, birth place of Blessed John Neumann plus one night in České Budějovice and 2 nights in Vienna prior to the return of the Charter to Chicago. COST: $289.00

ALL RATES ARE BASED ON DOUBLE OCCUPANCY — Single Basis — Additional Cost

IMPORTANT:
BOOKING DEADLINE MAY 1st, 1977

Reservation form

A) CHARTER COST:

I would like to reserve ..... seats on the Pilgrimage Charter to Europe and am enclosing $..... ($100.00 per person).

This check must be made payable to the WESTERN NATIONAL BANK ABC CHARTER ACCOUNT.

B) TOUR COST:

Reservation for Tour No. 1 ..... seats — am enclosing $..... ($100.00 p. p.)

Reservation for Tour No. 2 ..... seats — am enclosing $ ..... ($50.00 p. p.)

Check for the tour must be made payable to CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.

Mail all reservations to:

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Phone — Chicago (312) 242-6110
Suburbs (312) 795-9050

Křesťané k Chartě 77

(Pokračování ze str. 1)

Totéž platí o potlačování výuky náboženství. Kromě několik málo krajů, které komunistická vrchnost zatím považuje za jakousi indiánskou rezervaci relativní tolerance, aby tam neprohrála všecko, je zapisování dětí na nepovinné hodiny náboženství ve škole pro rodiče i děti opravdová křížová cesta, v praxi tedy spíše příležitost k šikanování než k opravdové náboženské výchově. Samozřejmě jsou i v československých školách ředitelé a učitelé více slušní a méně slušní, menší nebo větší kariéristé. Ale ani to obyčejně nic nemění na celkovém ovzduší strachu už ve školním prostředí a na pozdější diskriminaci dětí, které prošly náboženskou výchovou. Tento ideový apartheid se vztahuje často i na případy, kdy ve škole už náboženské vyučování není, ale dítě chodí na soukromé hodiny náboženství na faru.

* * *

Nakonec ještě historickou poznámku. Oficiální dějepis, jak se provozuje v Československu a jak se mu vyučuje na školách, nepřestává zdůrazňovat husitské období, nebo jak oni říkají, husitskou revoluci. Ale ať tomu říkáme jakkoliv, nikdo nemůže popřít, že mezi základními požadavky husitského hnutí, jak byly vyjádřeny v Pražských artikulích a v Basilejských kompaktátech, bylo: "Aby slovo Boží bylo svobodně hlásáno". Roku 1977 by se všichni, kritičtí husovci, i méně kritičtí husité, měli ekumenicky shodnout na tomto dnes ještě mnohem aktuálnějším požadavku: "ABY SLOVO BOŽÍ BYLO SVOBODNĚ HLÁSÁNO!"

ČESKÝM RODIČŮM Z CICERA

Milí rodiče žáků (či budoucích žáků) z Mortonovy školy "East či West".

Věnujte mi, laskavě několik minut pozornosti a zamyslete se nad tím, co Vám řeknu.

Neběží zde o můj "job". Jedná se o naše tradice, o naši národní pospolitost, o úctu k nám, k Čecho-američanům. Běží o vaše děti, o nás všechny v chicagské oblasti. Běží o naši řeč. Poláci, Španělé, Němci a jiní si dovedou uhájit své. Dětí českého původu je na Mortonově vyšší škole veliký počet, ale o výuku češtiny se nezajímají. Je to nejen smutné, ale i k jejich vlastní vaší a naší krajanské škodě.

Chodí-li vaše děti v Ciceru do Vyšší školy Morton, dbejte laskavě o to, aby se do kursu češtiny daly zapsat. Vysvětlete jim, že je to v každém směru investice do jejich života. Jednou vám za to budou vděčny, i když to snad dnes ještě plně nechápou.

Srdečně váš

Tony Jandáček

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Conclusion from last issue)

The war raised considerably the economic status of the Czech farmer, for the slogan "food will win the war" meant cultivation of greater acreage, new markets, and higher prices. The wage-earner's prosperity had also risen, for his wages at least doubled. Because he was urged to invest his savings in war bonds the farmer and the workman acquired a financial interest in his country. The war opened his eyes to the manner of life led by the native. This knowledge in addition to his increased earnings led him to improve his standard of living and promoted his assimilation.

From the end of the war to the mid-1920's the aggressive spirit of assimilation continued because of the fear of recent, particularly Jewish and Italian, aliens who formed the left wing of American labor organizations. The meaning of democracy was to be brought to those who looked to Russia's revolutionary example by means of such propaganda agencies as those employed during the war and by the aid of such patriotic groups as the newly formed **American Legion.** The Harding and Coolidge administrations took official measures to fight real or alleged subversive action. The so-called **Red Scare** was in part productive of the restrictive immigrant laws in the early 1920's, which effectively curbed immigrants from Eastern and Southern Europe.

After 1925 the dynamic nature of acculturation abated as the fear of alien subversion weakened. Assimilation returned to its former casual course and, indeed, even adopted a new philosophy. Its one-time design to fashion American life to an Anglo-Saxon pattern or to see acculturation as a "melting pot", blending respective immigrant cultures into a new indigenous American type, gave way to the theory of cultural pluralism. The latter "postulated the preservation of the communal life and significant portions of the culture of later immigrant groups within the context of American citizenship and political and economic integration into American society".

This view of assimilation was representative of the attitude held historically by a vast majority of Czechs towards their adaptation to the American way of life. A cultured people thrown into a new world, they began their search for identity by changing only those characteristics which no longer were valid in a different **milieu.** With each Czech immigrant acculturation took on an individual form. As one Czech-American feminist put it "the process of Americanization, if proposed to our Czech women, would result in a number of responses. The matron who gave America a half dozen children ... would react to it one way. The unmarried woman whose seven years sojourn in Chicago has not as yet taught her how to love the vista of dreary roof tops, smoking chimneys, and filthy alleys ... would define it as something else. The immigrant, in short, forms his view of Americanization on the basis of how America has greeted him and how well it rewards him for his work. The average mother who bore, reared, and lived with her children in this country through sad and happy days, will surely cling to America, irrespective of what cherished ideals she still retains for her old homeland.

"Why this haste to Americanize us? What is Americanization after all? The war is over and many a Czech-American boy died prematurely in Europe. With not a few of those who survived, the effects of the conflict will live forever. Are not the graves of the dead and these sacrifices a sufficient testimony of loyalty?

* * *

"The labor of the Czech has left its mark on practically every part of America. The hard soil of the country yielded to the Czech's plow and hoe. Barren lands were turned to fertile fields by him. There where virgin forests once stood, now stretch acres of orchards cultivated by the Czech farmer ... Czech farms have often excelled the homesteads of those old settlers who now seek to dominate the country ... When all is said and done what are we but Americans? Though we be Czech, Swedes, or Anglo-Saxons if we have established ourselves there we cannot be erased from the history or soil of this nation".

Sarka Hrbková similarly considered Americanization a problem of individual interpretation. Those who hired men for labor, she said, saw Americanization in the acquiescence of their hirelings to exploitation. Educators thought it to be an inculcation of the American way of life through popular education. Many considered it a process of learning to speak English. Yet, Hrbková said, thousands who had never learned to understand English, knew the political and social meaning of America through the Czech press. Draft boards in the heavily Czech populated Cedar Rapids or Colfax County, Nebraska, did not initially resort to conscription, for they filled their quotas with volunteers whose antecedents were Czech. Among the first five hundred enlistments in Chicago, 25% were of Czech and Slovak origin, and the largest single **Red Cross** chapter in Cleveland consisted of over five hundred Czech women, a great number of whom neither spoke nor read English.

Pursuing the same line of argument as Hrbková, Agnes Repplier asked what Americanization meant. She found her answer in the **American Journal of Sociology,** whose staff interviewed 250 outstanding men for the same reason. The **Journal** discovered that all of those questioned represented one line of civic policy or civic reform and refused to look behind it. Prohibitionists saw Americanization in prohibition, philanthropists in playgrounds, sociologist in eugenism and old age pensions, and manufacturers in the revision of taxes. No one suggested an intelligently outlined policy or scheme. According to Repplier the question into what the immigrant was to be assimilated had not yet produced a rational and sober response from the American public or its readers.

The fact that American leaders defined assimilation in the light of their personal backgrounds and experiences and were consequently unable to produce a definite pattern of the assimilated alien, justified the Czech in holding the view that acculturation was a revolutionary process in a change of constant flux and flow regulated by contemporary forces and conditions present in the American environment. Theoretically, at least, the Czech regarded assimilation as something plastic continually shaping itself to the social, economic, and intellectual needs of the total related physical and human parts of the nation. The coordinating forces behind this kind of acculturation were to be the original ideals of equality, political freedom, and social justice upon which the Republic was established in 1776, when universal and humanitarian principles rather than any particular or vested interest prevailed.

Assimilation, of course, did come to the Czech community. Yet it arrived without the aid of a man-made pattern. Before the 1920's had ended, its course had resumed its casual or incidental manner, yet, with a difference. Restrictive immigration laws now hastened its pace. After 1925 the ethnic reinforcements in the form of new arrivals from Bohemia to America's shores were too few to neutralize what in the past has usually been lost to assimilation with each passing decade. The "antihyphenate" crusade left deep scars on Czech church, fraternal, and social institutions, altering their indigenous and ethnic content and values by alien standards imposed from without. The most telling of all effects was, however, the physical disintegration of the old Czech community. After 1918 its members abandoned it in droves to secure better housing and win social prestige. In doing so, they put to use their newly acquired and swollen war-time earnings and joined the native's habit of mobility, migrating periodically from one suburb to another until the solid lines of their once homogeneous community were dissipated and lost in a sea of America's multi-faceted composite population. As more or less isolated groups of families, the Czech households no longer followed ethnic standards or values of the past, but aping others in their new surroundings created a new set of social morals and ideals on the basis of their social and economic position.

Though the old settlers would occasionally pay deference to one or another aspect of Czech ancestral life, their off-springs born in America's Depression Era or post World War II Age were apt to consider that which gave substance and meaning to the lives of their forebearers nothing more than quaint relics of a buried and forgotten past.

CZECH MASS
EVERY SUNDAY
at St. Procopius
in Chicago,
at 10:30 A.M.
with Hymns and
Sermon in Czech

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

DIOCESAN SEMINARY IN BUDĚJOVICE (BUDWEIS) AS EXPORTING ARSENAL OF CATHOLIC PRIESTS TO AMERICA

Dr. Ludvik Nemec:

When one reads the biography of St. John Nepomucene Neumann (1811—1860), one must be rather surprised by Neumann's biographical circumstance that he had to emigrate to America to get his priestly ordination in time. Neumann studied in the diocesan seminary in Budějovice (1830—1832, 1834—1835) and later also in Prague (1833) from where he returned to Budějovice only to be told at the end of his theological studies that his ordination had to be postponed because there was no vacancy or room for his assignment in a diocese. At this point, Neumann decided to become a missionary in America, where soon after his arrival he was ordained by the bishop of New York, John Dubois, in 1835, and quickly fully employed in zealous apostolate in a wide-spread New York Diocese.

As much as this circumstance appears unusual, it was not at all so in view of the fact that Neumann's case was not isolated. To the contrary, it was often a repeated pattern to be followed by many other priests from the Diocese of Budějovice, who had to leave their diocese for the very same reason.

Mr. Václav Hesoun, the nephew of the late Msgr. Hesoun of St. Louis, himself born in the city of Prachatice, now a refugee living in Cleveland, checked the books, namely that by A. P. Houště, **Dějiny českých katolických osad v Americe** (Chicago, 1890) and one by Dr. A. Habenicht, namely **Dějiny Čechů amerických** (1904) and found a surprisingly great number of Czech priests emigrating to the United States in similar situation as St. John Neumann did. A more detailed research reveals that between the years 1860—1900 the following Czech-American pioneers finished their theological studies and were ordained in St. Nicholas Cathedral in Czech Budějovice:

Msgr. Josef Hesoun, St. Louis; Leopold Štefl, St. Louis, New Bohemia, Virginia; Josef Malý, Wisconsin; Vojtěch Cipín, Wisconsin; Petr Malý, Minnesota; Josef Křížek, Dakota; Václav F. Mikolášek, Dakota; Vilém Řepiš/Revis, Cleveland, Ohio; František Mikota, Iowa; Matěj Farník, Chicago, Ill.; František Vaňous, Chicago; Jan Vlček, Nebraska; Josef Bártík, Nebraska; Jordan Stutz, Nebraska.

Another group of priests, who finished their studies or did partly in the seminary in Budějovice, but were ordained in the United States, as St. John Neumann was, were the following:

Karel Preis, Texas; Václav Koerner, Texas; František Hovora, Nebraska; Msgr. Alois J. Klein, Nebraska; Matěj Bor, Nebraska; Josef Kuneš, Cleveland, Ohio; Jan Huna, Kansas; Matěj Pekař, Iowa.

Still there was another group of about forty priests, who were born in the Budějovice diocese, finished their college, i.e., gymnasium in cities like Budějovice, Písek, Jindřichův Hradec, Třeboň and Klatovy, but made their theological studies in the United States. Some of this group finished their theological studies in various Austrian seminaries, three of them were ordained in Switzerland (Chur), another in Lovain or in Rome, about two-thirds finished their seminary in America:

Josef Marie Koudelka, Cleveland — bishop; Václav Panuška, Cleveland; Petr Červený, Cleveland; Jan Malecha, Cleveland; Frant. Xavier Traxler, Pennsylvania — Czech German; Frant. J. Hroch, Cleveland; František Přívozník, Missouri; Valentine Kohlbeck, O.S.B., Chicago; Prokop Neužil, O.S.B., Chicago; Sigmund Singer, O.S.B., Wisconsin; Valerian Havlovic, O.S.B., Chicago; Linhart Gerl, O.S.B., Chicago; Cyril Ženíšek, O.S.B., Chicago; Metoděj Vonesh, O.S.B., Chicago; Bartoloměj Kvítek, O.S.B., Chicago; Anastas Řebec, O.S.B., Chicago; Vojtěch Dedera, Chicago; Josef Otčenášek, Chicago; Kašpar, Fr. Kačer, Texas; Josef Pelnář, Texas; Karel Kolín, Texas; Václav Melichar, Maryland; Jan Vránek, Nebraska; Emanuel A. Bouška, Nebraska; Štěpán Brož, Nebraska; František Černý, Nebraska; Václav Havlíček, Nebraska; Leopold Blaschko, Nebraska; Jaroslav Hančík, Nebraska; Petr Jan Brož, Iowa; Vincenc Opava, Iowa; František Vrba, Iowa; Tomas Bílý, S. Dakota; Václav Dvořák, S. Dakota; Jan Pivo, Minnesota; František Přibyl, Minnesota; Alois Žižkovský, Minnesota; Karel Žila, Wisconsin; Vojtěch Křišťan, Wisconsin; Jiří Kiefner, Wisconsin; Leo Suchý, Wisconsin; Jan Berger, Redemptorist, nephew of J. N. Neumann.

From this incomplete review one can see how diocesan Seminary in Budějovice (Budweis) was truly exporting an arsenal of Catholic priests in America. If one adds great numbers of Czech and Moravian priests from various dioceses in Bohemia and Moravia who emigrated to the United States of America, one has the impression that the old country helped a new country of America in a very considerable way. If one has in mind the difficult circumstances in which these Czech and Moravian priests labored, then one can have some idea of the great important contributions they made to religious formation of America. The case of St. John Nepomucene Neumann would seem to reflect not only the pioneering spirit, but also dedication and zealous apostolate of all these Czech and Moravian priests, whose record is an admirable account of selfless idealism. Let us keep their heritage and legacy alive!

An open letter to the signatories of the Czechoslovak Manifesto — Charter 77

Dear Sir,

The attached letter has been signed in their personal capacities by 92 students, academic and technical staff of the Institute.

It was agreed by the signatories that the text of the Open Letter should be addressed to the media as the best means of communicating it to the signatories of Charter 77.

A note from you confirming that it has been used by you would be most appreciated by us.

With thanks,

Yours sincerely,
Peter Waterman
for the ad hoc
committee

* * *

Text of the Open Letter:

We, the undersigned, are staff and students of the Institute of Social Studies in The Hague, Holland. Coming from or specializing on the Third World, we are actually aware of the value and importance for Africa, Asia and Latin America of the civil, political, social and economic rights confirmed by the international declarations in Helsinki in 1975. Living or studying in the Netherlands, we are continually aware of living in one interdependent world society. We feel that we have both the right and the duty to protest when — anywhere in the world — these above-mentioned rights are flouted.

We have noted that the Government of Czechoslovakia has ratified the declarations and are aware that it claims to have more-advanced civil, political, social and economic rights than exist in either the Third World or in the industrialized capitalist democracies.

We have read your denunciation of your government's flouting of these rights and see as concincing proof of your charges that government's reaction to the manifesto. By simultaneously repressing Charter 77 and organizing a vicious campaign against it, the regime reveals not only its hypocrisy but also its fear of the very labouring masses it claims to represent!

We know that the situation against which you are protesting has not only been continuing since 1969 but even worsening, particularly for people like yourselves. We know that you suffered or risk suffering loss of occupation, of means of living, educational and occupational discrimination against your children, imprisonment, and that some of you have received letters threatening death.

In declaring our solidarity with you we are conscious that we, in our countries, may now or in the future suffer these also and need such solidarity in our turn. We see the campaign against you by a clique that has in its hands a monopoly of the economy, of politics, of culture, the media, education, the law courts, the police, the army and every other aspect of public and private life as a sign of **your strength** and **their weakness.** Your struggle gives us courage and hope for the future of humanity.

Cleveland News

The Karlin Hall Parking Lot Fund will benefit from Two International Dinners on Sunday March 27th and Saturday April 2nd. The Hall is located at 5304 Fleet Ave. On Sunday March 27th Chicken and Pork, Dumpling, and Sauer Kraut Dinners will be served from 1:30 P.M. by the Douda Catering Service. The Slovak music of Joe Kopco will begin at 2:30 P.M.

On Saturday April 2nd a "Polish Fest" will be held. The Priebe-Swiech Caterers will feature Kielbasa & Stuffed Cabbage Dinners from 6:30 P.M. The Polish music of The Majestic Sound will begin at 7:30 P.M.

The Secretary of Karlin Hall Joseph Kocab may be reached for reservations at 883-4760. Chairman of the Slovak Day is Director Michael Sulak. Chairman of the Polishfest is Casimier Bielen.

* * *

Coming Bands for Karlin Hall Weds Concerts

Apr. 6 — Holy Week (No concert); Apr. 13 — F. Makovicka & Karlin Brass; Apr. 20 — Johnny Pastirik Combo; Apr. 27 — Egon Zizka Combo.

The Karlin Hall Weekly concerts continue every Wed. from 7:30 to 10:30 P.M. The Douda Catering Service staffs the kitchen weekly beginning at 5:30 P.M. For the menu of the Czech-style meals call Gustie Douda at 351-9125.

Thanks,

Joe Kocab, Sec.

* * *

Biography of HOWARD KOUBA

Born January 23, 1914, in Denver, Colorado. Moved to Cleveland at an early age and lived at 5343 Dolloff Road which is now the Western Auto Parking Lot. Went to Our Lady of Lourdes School for the first 4 years then moved to Garfield Heights and went to St. Timothy's from there to John Adams High School. At the age of 16 he went to work for Lempco Axle in Maple Heights, also Cummers Products and City Ice and Fuel. In 1935 he joined the International Union of Operating Engineers Local #18 and worked on various construction jobs.

Married to his wife on August 10, 1940. In 1947 he began working for the City of Cleveland Water Department as an Operating Engineer on heavy equipment for big pipe repair.

In 1968 he was honored with a life-time paid up Union Card from the I.U.O.E. #18. In 1974 at 60 years of age he retired from the Cleveland Water Department after 27 years of service as of now he has been a member of I.U.O.E. #18 for 42 years. He is a member of the Moose Lodge in Port Clinton, Ohio; the V.F.W. in Marblehead; The Cleveland Mannerchor in Cleveland and very, very proud to be a Life Time Member of Ceska Sin Karlin.

The Koubas maintain homes in Garfield Heights and Marblehead, Ohio.

Mr. Kouba has been honored as the "Good Joe" of the Year 1977 at Karlin Hall 5302 Fleet Avenue on Saturday March 19, 1977 which was the Feast of St. Joseph.

Joe Kocab, 883-4760

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť